

SARUSI MIHÁLY

Jézus-Mária

gyümölcsoltó boldogasszonynak neveztem el.

szent iván rákkal teli hava. szép sárgáskék este van, meg egy csomó szúnyog. meg még állítólag sok jó gyümölcs a kertekben. a kerület minden valamirevaló ifja s néhány belevaló leány nagy vígan masírozik a barackfák felé. itt is, ott is leválik egy csoport, és behatol valami aranyos kertbe. pista barátunk az egész társaság szinte egyetlen nem szándékosan csavargó eleme is hozzácsapódik egy kis bandához, és udvariasan besétál a többiek után a kertbe. nem kell mászni sem, az ajtó nyitva. alma, barack és zöld szilva vár barátainkra. bezabálnak lehetőleg mindent, minék valamit is hagyni a tulajdonosoknak. az ing megtelik ízletes sárga almával. azután hazamennek.

a következő este megint hívják a többiek a mi nem szándékosan csavargó elem pista barátunkat. ez az este emlékezetes marad a számára, míg csak él. éppen csak, hogy kiértek a kertek alá, még azon sem gondolkodtak, melyik részen nézzenek most körül. beszélgetnek, morfondíroznak. hirtelen, mintha a föld alól teremne elő, zurálás parasztyerek kezd kerékpáron feléjük rohanni. az egész társaság pillanatok alatt szétszóródik, ki merre lát, arra fut. ugyanis a már említett parasztyerek a kerékpár hajtása közben sajátságos szavakat használ. a mi pista barátunk azonban nem rohan el. úgy érzi, nem tett ő semmi rosszat ennek az embernek. az az ember meg olyanokat kiabál, hogy az anyjuk istenit, piszkos tolvaj banda, mit keresnek itt este kilenc óra tájt. menjenek haza, mert különben mind agyonveri.

pista úgy gondolja, nem tett ő semmi rosszat, ő nem tolvaj, a tegnapi az csak hecc volt, sétálni meg csak szabad, azért nem verheti meg senki. különben is a parasztyerek kertjét mások szedték le, nem a pista barátai. úgy néz ki, a megvadult tehénpásztor nem tudja értékelni az egészre fittyet hányó viselkedést, mert biciklijét a bokorba dobva nekiesik, és ragyogó rúgással egy pillanatra a fiú tomporába helyezi a bal lábát. pista örült volna, ha egyszerre rúg mindkét talpával, de ez csak álmódosítás marad. egy kevés ideig fájdalmasan beletekint oktanul bántalmazója szemébe, és váratlan fordulattal vágózni kezd. nem hisz már tisztasága miatti sérthetetlenségében. csalódottan, keservesen sír. hát ilyen rossz a világ? az embernek fölösleges becsületesnek lennie, úgy látszik.

darmol az igazi hashajtó, darmol. tripper ellen is ezt vegye. máskor meg hushártsírt.

legyetek boldogok, gyerekek.

jóska pap áldja meg a frigyét. tegnap a szószékről vallott szerelmet egy zsidó leánynak, holnap kivetkőzik, hogy nekilásson a tizenhárom gyermek megteremtésének. még nem sejtji, hogy a kikeresztelkedett zsidó nem magyar.

dehát ez olyan mindegy bözsikének. többet ér a lába köze, mint az egész sopron megye. hadd el, apám, ejnye, nem úgy, hadd el, babám, domborodjék, hogy a világ szaporodjék. édes istenem, szerelem. ha nem lenne szerelem, ma tán emberiség se lenne. mert másképp hogyan lehetne elviselni a szolgágot.

igaz, apám, de ha bejön horthy, eljön vele a szabadság.

ide, fiam? soha. majd ha az oroszok jönnek.

az oroszok, apám? úgy pucolnak majd, mint tizennégyben, amikor körösmezőig meg idáig merészkedtek.

nincsen kun bélának olyan katonája, mint az a vörös magyar huszár, ha felül lovára.

najszen, maga is egy moszkovita bérenc.

milyen fiam is lehetne, ha nem az urak seggit nyaló, de az anyád kurva istenit. nincsen kun bélának, olyan katonája, hallod?? mint ez a vörös magyar huszár.

fater, ne hangoskodjék, elviszi a sziguranca.

történt az iza-parton, valamelyik magányos padon. az ég színe friss, tiszta kék, mintha csak most festették volna zöldre.

nézd, édes, most nem lát bennünket senki
nem nem hova gondolsz
de, amikor úgy akarok
nem szabad
éppen azért, mert nem szabad. kaphatnék egyet
de fiatalember
ugyan, baba, ne add előttem az ártatlant, úgylis tudok mindent
mit tudsz
mindent
nem igaz
de igaz, te már adtál másnak is
szemtelen
miért, hiszen az olyan természetes
ami sok, az sok

adj már egy bagót, ne kéresd magad

ja, csak ez

milyen jó. egyetlen szippantás és úgy érzem, mintha már férfi lennék
akkor akkor ha elszívta gyújts rá még egyre

amikor pista ment bözsikét megkérni, majdnem úgy járt, mint szaros druszája a nevenapján. illedelmesen felöltözött, míg ön durmol, dolgozik a darmol, és kutyákat kerülgetve masírozott a tiszaparti ház felé, nehogy letépjék róla a cájgot. nagyot lélegzett, amikor megérkezett: nem szedték le az ünneplőjét, nem esett pócegödörbe, nem törte el a lábát, nem zuhant cserép a fejére. hozzá is adták. munkásgyerekek, prolik, összeillenek. egyiknek sincs semmije.

románia természetes határa nyugaton a tiszá!

az erzsike forrósága. mert minden este más és más. olyan virág, aki minden napon más virággal virágozik, suttogja a szomszéd palkó. nem szerelem az, amellyel bözsike az urában él, hanem valami más, valami olyan, amit régi asszonykultusz-történetek lapozgatása közben talál az ember.

kedvenc álma, mert a sok szerelem közben álma is van, éjjel, éjszakai, alvás alatti, a repülés. valósággal átéli, nappal majd hogy ki nem próbálja: csak úgy szép lassan lengetni kezdi széttárt kezét, és mint madár, egyre följebb, följebb emelkedik, szép lassan. van úgy, hogy annyira megijed a mélységtől, rémülten riad föl, s nem tudja, valóságosan röpült-e, vagy csak alvás közben.

mert a valóságban másként repül. átöleli pistát, előbb ruhában, ruhán át, egyszer, százszor, másfélszázszor, s hol letépi egymásról a ruhát, hol megvárják, míg a másik lefejt magáról, hol leteperik egymást, ha csak mint gerlicék, a világos mennyég alatt, mintha a világ szeme lenne rajtuk, finoman ölelkeznek, ledőlnek füre, fára, bokorra, hegyoldalra, patakpartra, pallóra, rongyszőnyegre, ágyra, székre, terülj-asztalkámra, nekidőlnek falnak, égnek, mennyezetre. és úgy teszik magukévá a másikat, hogy csak ez a menedék. a másik lüktető, remegő, tüzes, fékevesztett, robbanó teste, átkaroló két lába, csilingelő melle, a maszatos meg a kócos, és pattanásig feszülnek az idegek, erzsi, a drága kicsikéd hogy öleli, hogy csókolja, cirógatja, marcangolja az enyémet, hogy hízeleg neki, meg ez az egész itt körbe, a húsod, benned vagyok, ki se jövök, szétszakad gatya, pendely, lepedő, ég és föld, ágy és láz, villámlik, vadul az ütem, majd lassabban, hogy ne kapkodjuk el, messze még a reggel, és addig kell, hogy tartson. ha nem ez, hát a következő. pistikám, és úgy vonaglik az ura teste körül, mint aki megjárta az indiákat, és beleharap pista húsába, tövig döfi magába a mézes lándzsát, és már nyalják egymás édes bőrét.

éjjel. mert lehet nappal bármilyen fárasztó a dolog, erre marad erő. otthon pedig az asszony kíméli a férjét: ne dolgozz annyit, hékás, inkább pihenj, egyél, hogy estére eleven légy!

és ők mindketten frissek. mert éjjel már mindketten szabadok. és: ne félj,

nappal is leszünk mi szabadok! jön már a lovastengerész, abrakoltatja a lovát.

engem nem érdekel, csak te maradj itt mindörökre mellettem, hogy akkor vágjalak egyenest a méhem közepibe, úgy, hogy zümmögni kezdjen, amikor akarom. és mikor nem akarom?

persze mindezt az asszony sose mondhatta, még csak nem is így gondolta. ez csak a szerelméből derült ki. de a politikára azért nyíltan köpött, mit ér az a szerelemhez képest?

de a pista nagy politikus. két pogány közt egy hazáért, itt is, túl a nevetséghatáron. a fölcukkolt román fiatalok programjai, lincselik a zsidót meg a magyart.

tudod, fiam, ha nincs ez a trianon, ma már ennyi magyar se lenne. a századok alatt a havasokból özönlő népek falták, faldosták a magyart, jól összezsugorodtunk. persze ha lenin meg kun béla, meg ha losonc után nem vonulunk vissza, hanem föl brünnbe, prágába, münchenbe, ha szövetségre lépünk, ma nem dühöngene itt ez az őrült szobafestő. ausztria mától náci tartomány.

sieg — heil! győzelem — éljen ein volk! ein reich! ein führer! hazugságot ne taníts, igazságot el ne hallgass.

a piacon egy német nevettei a kofákat. a múltkor vezeti át az ökrét a szomszéd falun. csendőrbé botlik, aki kérdi tőle: nem tudja, hogy ez gyalogút? de igen, de hát nem biciklivel megyünk! továbbengedte a milicionér, megy tovább az ösvényen. a patika előtt kint áll a patikárusné, dicséri a lovát: de szép tehene van! fölfelel neki: nem téhen az, hanem ökör. de hát tőgye van! nézze meg. a patikárusné pedig megemelte az ökör farkát, az aztán megvadult, megugrott. na, mondta akkor a mi sváb kománk, most az én farkamat is emelje föl, hogy utolérjem!

katonák, katonák. dobolok, dobolok, egy-kettőre, katonák, katonák csak előre, masíroznak a cserkészgyerekek. már félig a garaboly gesztenyével, ám egyetlen darabért hetvenhét dobást végeznek, negyvenöt éves törzsőrmester ül egy padon harminchét éves hölgyével. a fiú keze szeretetteljesen simogatja a leányzó hullámozó keblét: egy, kettő, három, macska ül az ágyon. avagy: egy, kettő, három, négy, te kis cica hová mégy? mellettük jó méterre már veszélyes zóna, az előbbi gyerkőcök ide hullajtják a gesztit. a kedves lába remegni látszik.

frankó tábornok száz könyv terjesztését és árusítását tiltotta be. közöttük van francia antal, balzac, barbusse valamelyik vagy valahány alkotása, ezenkívül flaubert és dosztojevskij egyik-másik műve. a nemzeti spanyolország területén abszolút biztonság tapasztalható. mindenütt az tapasztalható, hogy a vörös spanyolországi terrorizmusról szóló hírek nem túlzottak. valóban olyan terrorizmusról van szó, melyet szovjetoroszország sugallt. különösen áll ez guernicára, amelynek romjain félre sem érthetően látni lehetett, hogy a várost a

vörösök maguk égették föl és röpitették a levegőbe, sokszáz ilyen gernika volt azonban.

piszok bolsi, mondi pisti.

ha még üthetné, most leütné, de már nem gyerek, ő az erősebb. rosszul nevelte? lenin-fiúnak képzelte, amikor még az anyja méhében volt, ő meg kerülgette az oláh dum-dum golyókat, dehát elragadta tőle a világ folyása. pedig itt szigeten nem az öreg az egyetlen kommunista, akad itt a kisoroszkok, oláhok, zsidók és magyarok közt jó néhány. tán még megembereli magát, fás, faipari munkás, vagy mi az isten.

a rádió többnyire nagyokat hazudik.

a szovjetunió bolsevista istentelenjei harmadik öt éves tervet hirdettek az egyházak megsemmisítésére. ez az új öt éves terv az 1938-tól 1943-ig terjedő évekre szól. ebben az időszakban 2900 templomot, 63 kolostort és 19 mecsetet akarnak a földdel egyenlővé tenni. ma tartják városunk és a környék nagy elsötétítési gyakorlatát. sztalin kivégeztette a georgiai függetlenségi mozgalom vezetőit. ellenforradalmár fekete rádióállomások nyugtalanítják a szovjetunióban a hatóságot és lázítják a népet. Egy határ menti város felét az ország szívébe toloncolják, mert rokonszenveznek a lengyelekkel. a „munkás állam” legfőbb tanácsában kevesebb kézimunkás ül, mint a francia kamarában, s a parlamentben régi bolsevisták csak elvéve találhatók.

egy falangista zászlóalj tragédiája madrid alatt. parancsnokuk, egy fiatal kapitány, nyilván arra az évrre támaszkodva, hogy napóleon is ebben a rendfokozatban vette be toulont, elhatározta, hogy elfoglalja zászlóaljával madridot. a korszerű harcászatról kevés fogalma lehetett, viszont a vernet-i csataképek nagyon megfeküdhatték a fantáziáját, mivel kirendelte a katonazenét, kibontotta a piros-arany-piros lobogót, s minden biztosítás nélkül, a félrajoszlopba állított zászlóalj élén nekiindult nagy muzsikával a külvárosnak. csapatából egy falangista se tért vissza. nyilván tökrészek lehettek.

a kis nemzeteknek nincs létjogosultságuk, üvölti hitler. több van, mint nektek!! új határ prágától két lépésre. az északi-tengertől a rábáig, a memelvidéktől az etschig és a rhoneig, die deutsche grenze liegt am plattense, a német határ a balaton mellett húzódik.

ott a határ, ahova elér a magyarság árja! mi moldvába, az oláh meg váradig, hát most szívem hogy legyen?

a magyaroknak odaadjuk a tiszta magyarlakta községeket, de nekik ez nem elég. a budapesti magyar kormány tiszta szlovák falvakat is el akar foglalni. a magyar grófok és bárók vissza akarják kapni a szlovák paraszt földjét, béreseket, rabszolgákat akarnak belőlük csinálni. ezért kiáltják világgá: mindent vissza! igen, vissza a szlovákokat a magyar igába! de ha most annyira szeretnek bennünket, miért üldözik nagycsabai testvéreinket? jó kis röplap, olvasd leányom. ha nekünk eget-földet ígérnek, miért nem adnak autonómiát a 330

ezer magyarországi szlováknak? miért tiltják meg nekünk a szlovák szót, a szlovák istentiszteletet és iskolát?

a bevonulási ünnepélyeken komáromban, érsekújvárott, rimaszombaton, rozsonyn és kassán rádióerősítő autók működnek. hallgassa standard rádióval.

hát végre, ujjong a tömeg a hangszóróban. a fel, fel vitézek a csatára dallamára: benes, syvori le van győzve, kassa, komárom visszavéve, horthy magyarok fővezére, büszkén kiáltja: honvédek előre! éljen horthy! ducse, ducs! hitler hitl! szavalókórusok: lengyel—magyar határt! isten, áldd meg a magyart! de még rabláncon: pozsony, várad, nyitra, kolozsvár, brassó, arad, temesvár, szabadka! pro patria et libertate vincere aut mori, a hazáért és szabadságért győzni vagy meghalni. hiszek egy hazában, nagy-magyarországban, jaross bandi üzeni: amikor még ott vibrál a fülemben a mindent vissza! kiáltás, amidőn még érzem a reánk hulló virágesejt, engedjék meg, hogy az első virágszálat a magyar paraszti társadalom felé nyújtsam. tudja meg, hogy az úttörők, az első pionírok a kicsiny magyar falvak fehér házaiból kerültek ki. a kisiparosok is egyöntetűen álltak mellénk, és ha valahol csalódtunk, akkor csalódtunk a magyar elit-társadalomban. hát a munkásosztály, te taknyos? persze a munkás másfajta egyesülést szeretne: a dunamente népeinek tanácsszövetségét.

istván várja, mikor jön már szigetre is az az isteni tengerész. micsoda magyar ember! szinte már király. olyan, mint az árpádok voltak. bözsi meg csak szeret, neki más nincs a világon. csak az éjjelt várja, amikor a kis szobában, rá meg a pityu borul, és két közlöködés közben megtárgyalják, mi történt velük nappal. erzsivel mindig ugyanaz történik: nappali minden mozdulata szeretkezésre készülődés, szerelemre gondolás, szerelem-ébredés. a pista az egész világ, bárcsak sose kellene dologba mennie.

s ez nem pásztoróra. szabadság-óra, szabadság-éjjel, minden áldott nap. és rádobnak még egy lapáttal.

egymillió visszatért. a határtól nem messze van prága...

kelet felé akarunk lovagolni, gen-osten wollen wir reiten. egy fosos tehén bepiszkolja az egész csordát, mint te is fiam.

május elseje, péntek. garzó bandi bácsi nem szokott hozzá a négy liter borhoz, és ami nála megfoghatatlan, berúgott. áll a templom mellett és csak áll. már legalább nyolc órája ott áll. hirtelen érezni kezdi, hogy szeretne valamicske eltávozni abból az öt lityiből. erősen tartja magát néhány pillanatig, aztán isten neki, lehúzza a gatyáját, és nemsokára az arra menő gyerekek, meg felnőttek különös látványnak lehettek tanúi. az ezernyolcszázkilencvenhétben épült református szentély, életében először, hullarészegen tántorog. ez a kólostor se fog még egyszer vizelde fala lenni.

délután fél tíz óraker beteglátogatók érkeznek a fővárosból a gazdaság tizenhármas számú tehenészhéhez. megkérdezik tőle, mi a baja. a gulyás azt magya-

rázza, hogy „a poszteriori”. sóhajt négyet a társaság és elmegy. elterjed az országban, hogy a gazdaság tizenhármas számú tehenének prosztatája van. sokan sírásnak adják fejüket, sokan egyébként.

alhasi vérpangás? használjon darmolt! zenét tanulj magyar módra. ne idegen minták szerinti kínos etűdnyaggatással. gázálarcok és mindennemű légtalmi cikkek beszerzési forrása a vadásztöltény, gyutacs és fémárugyár körzeti képviselője. elnök úr megalkotta az új zsidótörvényt.

most nem arról akarok beszélni, hogy a magyarság érdeke egyetemes elintézetést követelt volna. vagyis: nem a zsidó kizsákmányolás, zsidó elnyomás, zsidó térhódítás ellen, hanem minden kizsákmányolás, minden elnyomás, minden hódítás ellen törvényt kellett volna hozni. hisszük, hogy miután körülpanaceáztuk a náthát, rá fogunk érni a vérhaj elleni küzdelemre is.

de ha egyszer megván a törvény, tekintessék ez a kérdés végleges rendezésnek. minden, ami magyar érdek: piszkos zsidó találmány, zsidóbérenc! a piszkosan kicsiny, húgy- és sörszagú, állatiasan szűk horizontú pest-budából a magyar géniusz és a zsidó lendület alkották meg a gyönyörű budapestet. a magyar kultúra, a magyar szellem csodálatos modern eposzában a zsidó üzleti szellem is szárnybontó erő volt.

ha a most megürülő helyeket nem a magyar szellem elhivatottjaival fogjuk megtölteni, hanem svábokkal: a magyar kultúrát, a magyar alkotó lendületet egy pár év alatt ott fogja megenni a fene a horkayné lábainál a kaszinóban, a schlamadiner két bal könyöke között. és mi hálálkodunk a felvidéki sávért! pedig hát ki az adós, ki miatt vesztettük el? ki táplálta és táplálja németországot legjobb falataival, még ha szájmuzsikát is kap cserébe?

ma választás. minden keresztény nemzeti érzelmű polgár köteles érvényesíteni szavazatát a keresztény jobboldal előretörése érdekében. keresztény városházát akarunk! labanc kutyaéknak szar lóg a szájából. csak azt nem értem, miért mindig magyarországot figyeled. mert ez ideiglenes, mindez: nevetséges. még-hogy sziget ne legyen magyar.

8. hanglemezek. 8.40. hírek. 9. ószláv istentisztelet a munkácsi görögkatholikus templomból. 10. egyházi ének és szentbeszéd a veszprémi székesegyházból. 11.15. evangélikus istentisztelet. 12.30. operaházi zenekar. 2. hanglemezek. 3. fejőstehenek téli takarmányozása. 3.45. a rádió szalonzenekeara. 5. heinemann ede jazz-zenekeara. 5.40. nyiró józsef elbeszélése. 6.10. a magyar nyelv tisztaságáért. 7.05. hírek. 7.20. mária terézia 1. honvédgyalozezred zenekara. 7.50. sporteredmények. 8. az utolsó tekintetes. 10.40. országos postászenekar.

nappal dolog, este szerelem. előtte mindig a pörpatvar. vörös atya fehér fia, szerelmes menyecske. és csak az asszony győz.

imrédy kopasz feje fölött az aranyzarvas. magyar testvéreim. pesten, budán, szerte az országban és messze a végeken. értsétek és halljátok, mit akarunk. akarunk: új magyarországot, magyar megújítást, nacionalista társadalmat, katonai szellemet, tettekész fegyelmet, faji öntudatot, fajvédelmet, lelki re-

formot, tehát keresztény összetartást, evangéliumi harcos szeretetet, egyszerűséget, áldozatosságot. társadalmi reformot, közéleti tisztaságot, a profitéhség letörését, munkát és a munka becsületét, látod apám, ezek egészen szocialisták, magyarnak a magyar földet, a szegénység leküzdését. mit akarunk? mindent lenyűgöző, egységes magyar akaratot, magyar életet!

ritka hajó úsz le a dunán, hogy egy nyáj éhezett svábot ne vinne magyar országra, noha már minden puszták úgy bé vagynak az ádám kertye plántái-val űltetve, hogy éppen olly bőltis uralkodónk, mint josef, tzelja ellen legyen a nagyobb népesség. ezek azt gondolják, hogy magyar országon paraditsomra találnak, azonban mind magoknak, mind a hazának ártalmára vagynak, kivált ha a földet nem jól művelik, s még is sokat esznek. tizenkilencben a sváb parasztok elsőnek mennek földet osztani az urasághoz. ugyanennek az éhes parasztnak most a volksbund azt fújja: földet kapsz! és a sváb most jobbra menetel.

szovjetoroszország újabb repülőgépeket küldött barcelonának. jól értesült helyen úgy tudják, hogy mussolini tervet dolgozott ki az új zsidó államra vonatkozólag. a duce terve szerint az új zsidó állam az abesszíniai harrar környékén lenne. a duce hajlandó harrar és környékét átengedni az új zsidó állam céljára, ha a franciák dzsibutit, az angolok pedig brit-szomáliából zeilát átengedik ugyanezen dolog végett. az új zsidó állam kereskedelmi gócpontja a tervek szerint dzsibuti lenne. más elképzelések szerint madagaszkár lenne a legmegfelelőbb az új és végleges zsidó államnak.

új világ születik. a magyar kormány megalkotta a legújabb zsidótörvény és a földreformtörvény tervezetét. ez a két új törvény eltemeti a zsidó nagytőke parancsuralmát, eltemeti a munkáscsaládok nyomorát, visszaadja jogos tulajdonosaiknak a zsidó tőke által elkaparintott gazdaházakat és tanyákat, és eltemeti a magyar föld népének évszázados keserveit. varjú a varjú szemét nem vájja ki! a zsidó vörös vezérek csak szédítették hűsz éven át a keresztény munkásságot, de közben a harácsoló zsidóvilág malmára hajtották a vizet. Nekünk testvéri összefogás kell. nem hitvány osztályharc, amelynek mindkét oldalán mi keresztények vérünk. harmincezer zsidó akar kivándorolni argentinába. magyar üdvözlettel.

úristen, aki benne vagy a mennyben, földben, hegyekben és az emberekben, aki egymagadban múlt vagy, jelen vagy, jövő vagy, víz vagy, örök létezés vagy, aki miérettünk és megáldott földedért törölted le a kárpátok táblájáról roppant tenyereddel a szarmatákat, keltákat, avarokat, szlávokat és germánokat: végső ínségünkben kérünk, hogy segíts meg minket. segíts vissza minket önmagunkhoz, hogy emberek lehessünk. segíts, hogy nyíljon ki bennünk az emberiség, mint a virág, hogy pompázz, szélben imádkozó emberkert legyen újra magyarország. mert látod, úristen, valahányszor kimondom ezt a szót, hogy magyarország, mindannyiszor eszembe jut az édesanyám, aki fiakat adott neked, a földnek, és leányokat. mert látod, most nagyon szenved ez az ország, nagyon szenved a mi édesanyánk, magyarország. mink most nagyon sírunk, nagyon jajgatunk, nagyon pusztulunk és félünk a félelem ezer félelmével, hogy nagyon elveszünk. mert látod úristen, hogy a halál ott ólálkodik már vizeink mélyében és hegyeink gerincében és gyermekeink megriadt szemében.

pusztulunk, veszünk elveszít bennünket a jóság, pedig erre a jóságra te tanítottál. te vezettél minket a jóság felé; te mondtad nekünk, hogy szeressük urainkat, szomszédainkat, s adjunk örök szállást a tekergőknek, a hontalanoknak. íme, ezek most mind-mind ellenünk törnek. követelik hegyeinket, vizeinket és pusztáinkat és gyerekeinket és kenyerünket és verejtékünket. uraink megtagadtak minket, vendégeink fojtogatnak minket és hiába sírunk, hiába sóhajtozunk, nem dőlnek rájuk a hegyek, a vizek nem nyúlnak ki érettük medreikből. kótyavetyére került itt a hit, a jóság, az emberség, piacainkon, téreinken a befogadottak ágálnak a jóság jogán, elveszünk mind bizony, ha nem segítesz minket. csókjaink olyan meddők, terméketlenek asszonyaink száján, mint a szélbe szórt búza, kőre öntött víz, avagy a jégcsap a tüzes vasdarabon. te tudod úristen, hogy mire szántál bennünket. életet adsz-é, halált adsz-é, mert íme mink már nem tudunk se élni, se halni, csak szenvedni tudunk iszonyú állati szenvedéssel. vagy életet adj, vagy halált adj, de halálra szántál, csak annyi erőt adj még a halál előtt, hogy csak egyszer, egyetlen egyszer foghassuk meg egymás kezét a félvilágot lángba borító kézfogással. aztán megnyugszunk rendelkezéseidben. visszaadjuk neked szép földedet, édes anyánkat, magyarországot. de csak neked. másnak senkinek. inkább süllyeszd el úristen, hogy legyen sötét lyuk, feneketlen mélység, bűdös gödör a helyén. hogy a hazátlanoknak, a vendégeinknek legyen hova lelógatni csalfa lábaikat a megátkozott mélységek szélén. ámen, szabó palkó, te aztán elintéznél minket. hát ez már majdnem nemzetvesztés.

este van, este van. ferencz jóska barátunknak sehogy sincs kedve nyugalomra térni. az ő lelke, az ő fölfogása szerinti: nincs. se nem létezik, se nem van. hát akkor mi van? hát bezzeg semmi. a mi ferencz jóska barátunk meg üveges samu, nagyon érdekes módon, mindenben azonos nézetet vall. a baj csak az, hogy mindez szögegyenest ellentétes állambölcseleti alapról történik. a bort egyazon lendülettel isszák, ám már a rum éltetése nem egyhangú. ki sörbe önti, ki pedig az asztal alá. de mindezt egyszerre. egy, kettő, há-árom! és már volt, nincs ferencz samu meg üveges jóska.

a kisorosz kormány úgy biztosítja pénzügyi egyenlegét, hogy kivágatja az erdőket. a lecsupasztított kárpátok elkarszatosodnak, minden víz az alföldre ömlik, és a termőföldek helyét hatalmas mocsarak foglalják el. hát éppen ezért meg kell kezdeni a határincidenseket, s szombaton következik a nagy támadás.

harmincnyolc őszén a tiszta másik oldalán megalakult a ruszinszkói állam, vezetni a rutén nemzeti tanács. fővárosa huszt, államelnöke volosin páter. miniszterelnöke egy révay, a szics-gárda őrzi a rendet, az ukrán nemzeti gárda. kisorosz sapkájukon kék-sárga szalag. csak mag ez az ország. lengyelországban és oroszországban tíz és tízmillió ukrán él. meglásd, nagy-ukrajna lesz még ebből. alig hogy megalakult az önálló szlovák állam.

amikor futottak, técsőn, szlatinán át máramarosszigetre futottak. a román királytól kérnek menedékjogot. utoljára tizennégyben volt itt ekkora felhajtás, amikor a cári seregek átlépték a kárpátokat.

kémeri nagy imre, a „csavargó”, a zsidó redakciók és a zsidó mozik zsidó premierjeinek „felelőtlen eleme”, a többszörös „osztály és felekezeti” ellenes izgatató, tüntető és rendbontó, aki már ősszel is bebizonyította, hogy nem csak a zsidó újságkonyhákban „hajhászta” bőséges pofozkodásokkal a dicsőséget, amiért súlyos bírósági tárgyalással és szigorú bünyével kellett megfizetnie, hanem ott is, ahol olcsón és könnyen hullott a szép hősi halál, most kárpátalja teljes visszafoglalásánál, egész „csavargó” mivoltában, úgy is, mint tüntető és megbízhatatlan diákvezér és úgy is, mint „felelőtlen elem” és úgy is, mint „izgató”, elsőnek tüzte ki a magyar zászlót a magyar kárpátokra.

horthy miklós most írja a parancsot: minden baka húzzon extrabakancsot, darutollat tüzzön fel a kis bocskay-sapkára, s minden magyar ötven oláht aprítson le, s faljon fel vacsorára! fel fiúk a kárpátokba, megvirradt a hajnalunk, van isten a magas égben, igazságot akarunk. rongyos férc lett a szerződés, amit nekünk diktáltak, a kárpátok gerincein örömtüzek, sejde örömtüzek szikráznak.

nagy a dánomozás puskáséknál, folyik a dinom. húsvéthétfő volna, vagy mi a fene. megjelenik a ház kiskapujában egy hegedűs cigány, és vidám nótát kezd húzni. táncol hozzá, hány mellé, vidám kedve van, vagy mi a fene. rákacsint a humanista puskás lakatos, hogy ne nekünk vonogasd a vonódat, hanem ott a kecske az ólban, ha azt meglocsolja, kap fejenként tíz lejt. ambíciója épp lenne a roma gyerekeknek, de csak szabódik, hogy ő nem szokott ilyesmiket végezni. hogy így, hogy úgy, a lényeg, hogy semmi nem lett az egészből. de a háború az kitört.

a lengyelekre kár golyót vagy kötelet pazarolni, le kell őket vágni, mint a marhákat. az angol fővárosban elterjedt hírek szerint lengyel-ukrajnában igen nagy erőre kapott az elszakadási mozgalom. a kis orosz nép körében felerősödött a lengyelellemesség.

berlin, szeptember tizennyolcadika. az elterjedt alaptalan hírek megcáfolására a német kormány és a szovjet kormány közli, hogy a két ország csapatainak tevékenysége nem áll ellentétben a két ország érdekeivel. a német és a szovjet csapatoknak az a feladatuk, hogy helyreállítsák a rendet és a nyugalmat lengyelországban. a lengyel—román határnál állnak az oroszok, meg lebergnél, ismét megkezdődött varsó ostroma. vilnában lengyel—orosz utcai harcok, a finn-öbölben szovjet hajóraj üldözi a nácik elöl menekülő lengyel tengeralattjárókat, a nagyobb kutya toszik. kuss, édes fiam, hallod.

lengyelországot elfeleztük. jó étvágyat, mondja a kremliebeneden ribbentropnak sztalin. egyezményt is kötnek a határra. nem igaz! hazugság az egész, be akarják feketíteni!

nyugalom, atyám, most mi jövünk.

kölcsönös segélynyújtási egyezmény a németek ellen észtországgal, lettországgal, litvánországgal. a finnek ellenállnak, helsinki és a nagyobb városok köré lövészárkokat ásnak. a szovjet területeket kér pétervár fölött, helyette a két-

szeresét kapnák a finnek. ha elutasítják, igen súlyos következményei lesznek finnországra nézve. hát nem szemtelének ezek a finnek? nem mondanak le újabb ősi szálláshelyeikről.

titkos egyezmény készül berlin és moszkva között, jelentik zürichből. a titkos egyezmény értelmében a szovjetunió búvárnaszádokat szállít majd németországban és németország vlagyivosztokban tengerészeti támaszpontot kap, hogy a távolkeleti vizeken is fölvehesse a harcot az angol hajókkal, egy évvel ezelőtt, november tizenegyedikén kondultak meg először a fölszabadult kassai harangok, s visszhangozták komárom és ungvár üzenetét is: te deum!

molotov tiltakozó jegyzéke, a finnek ágyúkkal tüzeltek a balti-tengeren gyakorlatozó szovjet haderőre. egyes szovjet üzemekben finnellenes tüntetések. a daily telegraph írja, hogy moszkva a finn kérdés elintézésében számít németország segítségére. a finnek szerint véletlenül önmagukra lőttek a szovjet csapatok. a szovjetunió valószínűleg ultimátumot nyújt át helsinki, s föl-szólítja a finn kormányt, hogy tizenhét óráig belül tizenöt mérföldnyire vonja vissza a csapatokat a határtól. kitört a finn—orosz háború. a szovjet átlépte a finn határt. bombázzák helsinki. azzal a hírrel kapcsolatban, hogy a szovjet-orosz csapatok átlépték a finn határt, moszkvában kijelentették, hogy semmit se tudnak erről. molotov fölmondta a finn—szovjet meg nem támadási szerződést. mint jelentik, a határon háromezer-öttszáz repülőt vont össze, a finneknek ezzel szemben százötven röpcse áll, vagy röpül, vagy mit csinál. az apátok fittyfiringós fittyfenéjét, ki hiszi ezt.

a vatikán lapja szerint egész európát a kommunizmus fenyegeti. párizsi jelentés szerint besszarabia következik. kiűritették helsinki, viipurit és turkut, a lakosság észak felé menekül. fokozódik a románira nehezedő nyomás. kapcsold ki a rádiót! amerika négyszáz repülőt küld, svédország minden fegyverét és hadianyagát átadja finnországnak.

az igazság az, hogy ezerkilencszáztizenháromban is így kezdődött a hideg. előző nap nagy hideg fújt. reggel fölkel az apám, ki akar menni megetetni a lovakat, tudja kedves, mi nagygazdák voltunk, és nem tudja kitolni az ajtót. annyi hó volt. csak egy hónap múlva olvadt el teljesen, az útmenti árkokban sokáig meghúzódott a megkeményedett hó, nem érte levegő. most is csak el ne álljon a szél, mert akkor hó fog esni. egyszer meg olyan meleg volt, hogy kiszáradtak a kutak. erre nem emlékszem, apám mesélte. az állatoknak bort adtak inni, hogy meg ne dögöljenek. persze berúgtak tőle. az egyik borjút le kellett vágni, három napja nem mozgott, csak amikor levágták, akkor mozgott. hát igen, ilyen idők voltak ezek, édes fiam. tudja kedvesem, én akkor sokat utaztam. itthon csak nyáron voltam, mert a férjemmel telente abbáziában éltünk. nyolc nyelven beszélt. már akkor is szállodában laktam, a férjem portás volt. bizony, kedvesem, így éltünk mi.

nagyapám meséli, aki törzsőrmester volt a királyi szerb seregben, milyen részeges disznók voltak a tiszték. egy alkalommal megjelent annál a hadtápcsoportnál egy tábornok, ahol az öregem szolgált. beriadóztatták az egész egységet, és a fősorakozott katonák előtt lezajlott a fogadás. a főszakács, a parancsnok, egy dilis százados, elüvöltötte magát, hogy így, meg úgy, ezt kö-

tetlenebb beszélgetés követte a tisztek között és síri csend a bakák között. így becézi a most is részeg százados magasrangú elöljáróját: tábornok úr, maga mint ezredes, és így tovább. a tábornok úr azt mondja, minnek ez az egész ceremónia, ő itt is otthon érzi magát, s erre leheveredett a fűre. melléfeküdt az egész brancs, a katonákat meg ette a fene, mert röhögésre nem kaptak engedélyt.

társadalomban: népi középosztály; gazdaságban: kertgazdaság; belpolitikában: magyar radikalizmus és minőségelv; külpolitikában: a kelet európai kis népek összefogása; művelődésben: mély magyarság; vallásban: a keresztény vallásos érzés magyar formái. le az idegenvezetőkkel, akik utat akarnak nyitni akár a bolsi, akár a náci, akár a habsburg merényletnek.

üdvözlés, mester, tiszta szívemből ehhez a zseniális jelszóhoz: hagyd a politikát: építkezz! amely alkalmas arra, hogy a huszadik század magyarországnak szállóigéjévé váljék. ha ugyanis a zsellérek és a földmunkások politizálnának, könnyen megzavarhatnák azt a harmonikus és békés viszonyt, amely a nemzet, a magyar történelmi osztály és a nép, a mindenféle vérségből összevisszahányt alsó osztály között hála istennek fennáll. ha a nincstelének beleártanak magukat a politikába, amelyhez sem tehetségük, sem felkészültségük, sem idejük nincs, felboríthatnák azt a társadalmi egyensúlyt a magyar úr és magyar szolgája között és megbonthatnák azt az összhangot, amely egységbe tömöríti a magyar sorsközösséget. különösen most kell a néptömegeket megóvni a politika veszélyes mételyétől, amikor oly híres mesterek festik őket, mint illyés, féja, kovács, esztergár, kiss géza és az egész fiatal irónemzedék. az ön „hét krajcár”-ja és a szabad szó karácsonyi számában bemutatott töröcsikné alakja olyan klasszikus mesterművek, hogy érdemes értük ezeket az alacsony és — őszintén szólva — bizonytalan eredetű aljanépeket egyelőre egész lent tartani. ha ezek a népek egyszerre felemelkednének, e megindító gyönyörű alakok, a magyar irodalom igazgyöngyei, amelyek úgy meghatják és megnemesítik szemlélőiket, kivesznének a magyar irodalomból, mint a valódi igazgyöngyök, ezek is csak lent, a tenger legalján tenyésznek.

nem, az istenért, csak hadd a politikát, építkezz! idővel egy arisztokratikus, turáni népréteget tudunk majd kitermelni, amely egyedülálló magyar specialitása lehet az egész világnak. olyan előkelően, olyan diszkréten, oly megadóan, a jóisten kifürkészhetetlen akarátában oly tökéletesen megnyugodva és a szegénység gyalázatát oly bájosan, oly ártatlan szenteséggel takargatva, senki sem tud éhezni, mint töröcsikné, a magyar kubikus felesége és tíz élő gyereke. jöhet még idő, amikor az urához annyira ragaszkodó magyar parasztot a világ minden udvara úgy fogja alkalmazni, mint hajdan a svájci gárdát. hadd tehát a politikát. egyébként jókai óta tradíció nálunk az ilyen irányú irodalom. a gondviselés ujjmutatását kell látnunk abban, hogy isten végtelen bölcsességében az idegenvérű, cseléd-ivadék petrovics-petőfit feláldozta a forradalmi bálványának, míg a tisztavérű, nemes jókait megtartotta a nemzetnek. szépeket írni a forradalomról, a forradalom egyes alakjait, még hóhérait is idealizálni, amellet a forradalmat kezdettől fogva elutasítani, ez a — realizmus. ezt az irodalmi feladatot, ezt a jókai-stílust rója a mai történelmi helyzet a fiatal írógárdára. minél komorabb és feketébb színekben festeni a dolgozó parasztság helyzetét, egyidejűleg azonban féken tartani a nyughatatlan és visszama-

radott csürhét, hogy ne mozogjon — a lencse előtt! hát, mintha egy komcsi írta volna pamflettnak. ehhez a vitához nekem is hozzá kell szólnom: ne hagyd a politikát, most úgyse építhetsz!

a kelet népe cimlapján két cikk egymás mellett: mátyás az igazságos születésének ötszázadik fordulója — horthy miklós kormányzó fővezérletének huszadik fordulója. méltó tengerész, akit a magyarok istene állított a kormányhoz, a legjobb pillanatban. alatta megnyugodtak a tenger hullámai, soha újra fel nem izgatta, s felzúdulni nem engedte ezeket a hullámokat. nyald ki, kiskomám. éltesse őt isten mindnyájunknak, hogy hosszú időn át még ugyanezt a nyugalmat és ezt a természetes fejlődést jelképezze nekünk szegény kis magyar nemzetnek.

német csapatok szállták meg dánia és norvégia katonai pontjait. a német kormány elvárja, hogy a dán és a norvég nép megértéssel fogadja a német eljárást. dánia és norvégia területi sérthetlenségét és politikai önállóságát németország nem akarja megsérteni. a norvégok ellenállnak.

a vese és a húgyutak megbetegedéseinek kezelésében a régóta bevált, tisztán természetes ferenc józsef keserűvíz gyakran fontos segédeszköz, mert hashajtó hatása gyors, biztos és rendkívül enyhe. popa doktor azt mondta, hogy tényleg jó hashajtó volt az a franci, a kurva anyját. neki nem fájt, hogy minket összeugrasztott, hogy aztán beleszarhasson a szánkba. 4.15. bábjáték. közvetítés az egyesült női tábor eskü-úti helyiségéből. 7.25. markó árpád előadása. 7.50. a mária-terézia 1. honvédgyalozezred zenekara. 8.20. a jó szülő holtig tanul. gyermekheti üzenet. 9.30. ruszin hallgatóinknak.

májusban mindenkinek négy hétre szóló cukorjegyet adnak. a fekete nyomású 12, a zöld 24, a piros pedig 36 dekagramm cukorra szól. jakabfy dezső társulata a rigolettóval kezdi meg szereplését városunkban. németországban a könyvnyomtatás 500-ik évfordulója alkalmából a mainzi, frankfurti és leipzig-i ünnepségeken kívül 4000 német község ünnepli gutenberget. a mainzban tervezett nagyméretű ünnepségeket a háborús helyzet miatt csak 1945-ben tartják meg, mely időpontban a mainzi gutenberg-múzeum is elkészül, melyben a zseniális feltalálónak találmányát és a könyvnyomtatás fejlődését évszázadokon keresztül fogják bemutatni. most vegyen gumicsizmát! a máglyákon demokratikus, liberális, bolsevista és zsidó könyvek égnék.

180 éves a frontszínház. téves az a felfogás, hogy a frontszínházak (mely be rendezés manapság természetesnek tűnik fel) csak katonáknak játszanak és a frontszínházat mostanában találták fel. egy régi német város könyvtárában talált iratok alapján bebizonyult, hogy ilyen háborús színházak, melyek a téli táborokban állomásozó katonáknak játszottak, már a hétéves háborúban léteztek.

hullik a haja? ferenc józsef keserűvíz! leendő anyák, akiknek különös gonddal kell arra ügyelniük, hogy bélműködésük rendben legyen, ezen célt úgy érhetik el, ha időközönként reggel éhgyomorral egy kis pohár természetes ferenc józsefet lehajtanak. kérdezze meg orvosát. ne is egyen, csak igyon, annál biztosabb.

a polgári légoltalom megszervezése egyre fontosabbá válik. mindenütt gondos előkészületek folynak. legutóbb szegeden tartott nagygyűlést a légoltalmi liga. ezen a gyűlésen rendkívül érdekes és megszívlelendő előadást tartott a liga budapesti kiküldöttje. az előadó rámutatott arra, hogy a totális háború nem ismer polgári törvényeket, sem könyörületet. a repülőgépek szinte akadálytalanul megközelíthetik célpontjaikat és dobálhatják le a romboló és gyújtóbombákat, hogy a hadviselő országban pánikot keltsenek, a polgári lakosság ellenáll erejét megtörjék és a harcoló csapatok utánpótlását megnehezítsék. a védekezésnek egyetlen módja a biztonságérzés, melyet azonban csak gondos és lelkiismeretes előkészítés útján lehet elérni. ha vannak légoltalmi helyek, ha minden házban helyén van a légoltalomban kiképzett kis csapat, akkor nem lehet pánikot okozni, de ha mindez hiányzik, ha nem készülünk fel a veszélyre, borzalmas hatása lehet egy repülőtémadásnak. mert a repülőtémadás váratlanul jön. a diplomaták még tárgyalnak, a minisztertanácson még a meg egyezés lehetőségeit keresik, de az ellenséges repülőgépek már elindulnak, hogy. csonkamagyarország olyan itt a dunamedencében, mint egy kinyújtott csupasz tenyér. bármely oldalról percek alatt megközelíthető repülőgéppel, és minden erőforrásunk a határszéleken van. az előadást barcelona és sanghai bombázásáról készített megrendítően igaz filmfelvételek egészítették ki, majd néhány állóképen bemutatták a repülőgéptípusokat és a katonai légvédelem fegyvereit. igen nagy hatása volt a német légielő harcszerű gyakorlatáról készült filmnek is. többen hazaszaladtak, megint mások a plafonra másztak. a hargita táján ismét havazik, nagy májusi hófúvások vannak.

virágok pompáznak az utcákon, a ligetekben, a kertekben. május varázslatára virágba borult a világ. a mező, a rét s a fák ezrei állítják meg a huszadik század annyi gonddal és bajjal vívódó, rohanó emberét. itt kecses tulipántok, ott labdarózsák, gesztenyevirágok, tankok, játcintok, orgonák harsonázzák a tavasznak tél, hó, fagy fölötti diadalát. olyan jó megállni egy-egy orgonabokor, gesztenyefa, szarhányás előtt, nézni a virágcsodákat, föltekinteni az égre, a végtelenbe, az én fenekembe, amelyhez viszonyítva annyira eltörpül minden, ami földi és amit másodpercekkel és órákkal akar az ember fölmérni. valahogy itt, kint a határban, távol a kőfalak, kuplerájok, a város fojtogató ölelésétől erősebben érezzük, hogy nincs is tér és idő, csak ő van, a mindenség ura, aki kék eget, virágba borult fákat, e virágba borult fákon virágba borult hullákat, valamint azon kívül is hullákat teremtett az ember gyönyörűségére, és ez az érzés a magasba emeli a földi utakon sokszor annyi keserűséggel bolyongó embert, ámen. belgium és hollandia! franciaország.

hőminimum: 10.5 c. hőmaximum: 22.1 c. a föld felszínén: 9.5 c. légnyomás: 7599 mm. csapadék: 0.0 mm. várható időjárás a következő 24 órára: mérsékelt északkeleti szél, egyes helyeken, főként keleten, záporosó, zivatar. a hőmérséklet nem változik lényegesen. a náci csapatokat ellenállás fogadja, vízzel árasztják el a hazafiak hollandia határmenti részeit. franciaország az elmúlt 200 esztendő alatt 31 alkalommal üzent hadat németországnak, és angliának is az a célja, hogy megakadályozza a német nép boldogulását. most az a kérdés áll a német nép előtt, hogy élni akar-e, vagy elpusztulni. ez a harc a német nemzet történetét ezer évre dönti el.

az olasz közvélemény felháborodva utasítja vissza anglia mesterkedéseit. hogy

merik franciaországot, meg a barátait támogatni? mi közük hozzá? a piszok háborús uszítók ellen be kell lépni a háborúba! mindenki gyanús. izgalmas francia bűnügyi film a városi mozgóban. gyűjtsd a vasat, aranyeret, azzal is a hazád véded!

a megfelelő előkészületek után, melyekre az őszi hónapokat fordították, egyre jobban kimélyülnek a németbirodalom és a szovjetbirodalom gazdasági kapcsolatai. december óta többszázezer tonna gabona, ásványolaj és különböző nyersanyag került át szovjetországból németországba, s ezzel párhuzamosan orosz részről egyre nagyobb rendelések érkeznek a német gép-, repülőgép-, vas- és acélgyárakhoz. a precíziós munkák, a kézimunkával előállított gépek rendelése terén is emelkedő irányzat figyelhető meg. 1942-ig a két ország között az árucserre olyan méreteket ölt, amilyenre 1913 óta nem volt példa. a jelenleg érvényben lévő szerződéseken túlmenően németország és oroszország közgazdasági tényezői tervszerűen egyengetik az egyre intenzívebb áruforgalom továbbfejlődésének útját.

az állami és társadalmi rend erőszakos fölforgatására irányuló izgatás vétségével vádoltan állott hétfőn a büntetőtörvényszék ötöstanácsa előtt kraszkó györgy 47 éves napszámos. szuronyos fegyőr vezette elő a tárgyalásra a vádlottat, akinek a személyi adatai fölvételekor kiderült, hogy 1919-ben a kommunizmus idején jelentős szerepet játszott, részt vett a kivégzésekben is, amiért a vörös uralom elmúlása után a törvényszék szándékos emberölésért felelősségre is vont a négyévi fegyházbüntetésre ítélte. kraszkó az ellene most kiadott vádirat szerint az elmúlt év decemberében az egyik vendéglőben politizálás közben a rend ellen izgatott, s a kommunista eszméket dicsőítette. a vádlott beismerte a vádbeli bűncselekményt és ittasságával védekezett. az ötöstanács háromhavi fegyházbüntetésre ítélte. az átvorbán a smasszerok azt mondták neki: édes fiam, gyuro, máskor ne a nagyvendéglőben politizálj, hanem a három nyolcasban! nem is ott voltam, nagyságos uram, hanem a kispiszkosban, az is prolinegyed, mégis beárultak.

fáj a feje? fáj a háta? vagy a kankó sanyargatja? nem jön a vérzése? igya naponta jóska vizit! egyéni ellátásban részesülnek a német katonák. mivel a többmillió német hadsereg a birodalom legkülönbözőbb vidékeiről származó katonákból áll, a hadvezetőség egységes ellátás nyújtása helyett provinciálisan színezett étrend összeállításával igyekezik az egymástól igen eltérő koszthoz szokott katonaság minden igényét kielégíteni. a bajorok például nem szeretik a burgonyát, amely az északnémetek szemében az ebéd elmaradhatatlan része, az osztrákok, a württembergiek sok lisztes ételt, tésztát szoktak meg szűkebb hazájukban, a thüringiaiak nemzeti eledele a gombóc, a szászok pedig majd minden ételt köménymaggal fűszereznek. természetesen arra is tekintettel vannak, hogy az egyes tiszt és legénységi étkezdék ellátását gyümölcscsel, édességgel és mindenféle csemegével, zsidó- és szegénylegényfüllel változatossá tegyék. náci páncélos osztagok a la manche partján.

3.45. a józsef nádor 2-ik hn. gyalogezred zenekara. 6.20. krúdyról. márai sándor előadása. 6.45. hangképek az újpest—hungária labdarúgómerkőzés második félidejéről. 8. a világháború katonaköltészete. 9. a költő és a halál. dráma. 5.55. gyorsan mozgó alakulatok. nárady antal előadása. 6.45. német nyelvokta-

tás. berlinben kijelentették, hogy a világ az anglia elleni támadás során ismeri majd meg az új német fegyvereket. a földközi-tenger olasz belvíz, kifelé az angolokkal, nem ismerik a tengerek szabadságát! belgium letette a fegyvert, a németek fokozott erővel fordulnak a főbűnösök ellen. korzikát, máltát, tuniszt, nizzát és savoyát követeli az olasz nép. a moziban ma este: rettegés, kísérfőmősor: aknalerakás a szejzi csatornán.

igen jó, tartalmas és könnyű cigaretta 4 1/2 fillérért: nikotex-symphonia, munkájánál, a pihenőjében hűséges társa a 11 filléres zamatos szivar, gyúrússzivar: nikotex-faintos. a legjobb külföldi gyártmányokkal egyenrangú: nikotex-darling (10 1/2 fillér). és még egy, a: nikotex-darmol. míg ön darmol, dolgozik a durmol.

jégverés előtt — utána már késő — biztosítsd termésedet! akácvirág, te üde, hófehér, te szerény dísz májusunknak, bocsáss meg nekünk, hogy az idén még alig vettünk észre, pedig már egy hete pompázol itt közöttünk. fejünkre hullatod szirmaidat, amint izgatottan járunk, kelünk a lelküket vesztett uccákon. akácvirág, fejedelmi májusok dísz, rólad is megfélekedtek már az emberek. a fiatalok nem énekelnek rólad s az öregek sem élesztgetik már szép emlékeiket fűrtjeid sátora alatt.

pedig az égbolt ismét ragyogó, zeng a madárdal, csillog a napsugár s az esték mámorítók az illattól — úgy, mint régi májusokban. csak mi nem vagyunk a régiek. mi, emberek felejtettünk el álmodozni. mintha még büszke, szóval hogy tegnap még büszke s mára rombadólt városok üszkeinek füstje, égő erdők perneszaga és vérpatak párája kavargna felénk a távolból. mintha ismeretlen veszedelmeket.

sodró szélvész üznél a szelid májusi felhőket. mintha már nem is volnál: akácvirág! bocsáss meg nekünk, akácvirág! egyszer megállnak a pusztítva száguldó gépszörnyetegek. elül a kengőzős vihar. akáclombos falvakban és városokban boldog ünneplésre csendülnek ismét a harangok. az emberek majd ismét megtalálják lelküket a te varázslatos illatodban, akácvirág.

a történelmi nevezetességű hágai vár lovagtermében falkenhouse tábornok, a hollandiai és belgiumi német haderők főparancsnoka tegnap ünnepélyes kerekék között közölte hitler rendelkezését, mely szerint hollandia birodalmi biztos seyssinquant, a hollandiai katonai felségjogot pedig christiansen tábornok gyakorolja. az ünnepélyes aktust nagy érdeklődés kísérte, azon a holland vezetők közül is számosan voltak jelen. s-i. nagyobb beszédet mondott. hangoztatta, hogy nincs semmi, ami megakadályozná a hollandok és a németek egymás iránti bizalmát és jóindulatát. n. nem akarja ráerőszakolni h-ra politikai felfogását. kiemelte, hogy a holland nép biztosíthatja országát és függetlenségét a jövőre, ha együttműködik a német birodalommal.

a háborúnak sokkal hamarabb vége lesz, mint ahogyan azt sokan hitték és hangoztatták. a háború nem fogja átlépni a kárpátok gerincét. kiterjesztették a hústalan napokat: kedden sertés és borjúhúst, csütörtökön borjúhúst nem szabad árusítani. tömegesen jelentkeznek a magyar asszonyok és leányok ön-

kéntes honvédelmi munkára. a zrinyi ilonák, a rozgonyi cecilek, az egri nők utódai ők.

szovjet csapatok moldovában. véres tüntetések a regátban és egyebütt: a zsidók és kommunisták követelik, hogy szálljanak szembe az oroszokkal. hitler feltűnés nélkül párizsba érkezett. a führer meglátogatta napoleon és a névtelen katona sírját. borzalmas erejű légitámadás az angol partvidék ellen. mozgósítás m.o-on. addig le nem szerelünk, míg erdély kérdése így vagy úgy, el nem dől. még mindig nem tudják, hol lesz a határ bukovinában. mint hírlík, az oroszok a pruth jobb partján több hídfőt követelnek, új európa születik. s a máriás lobogót fejük fölé tűző magyarok méltó helyet kérnek az újjászületésben.

elnökválasztás cubában. batista ezredes véres többséget kapott. bolivia őserdeiben az indiánok mérgezett nyilaikkal megölték révész györgy fiatal magyar tudóst.

harcosok! a forradalom fekete ingesei! olasz férfiak és nők! halljátok! ütött az óra, amelyet a végzet jelölt ki hazánknak! felvesszük a küzdelmet a nyugati reakciós és plutokrata demokraták ellen, amelyek minden eszközzel akadályozzák az olasz nép menetelését, és amelyek alattomos eszközökkel rátörtek az olasz nép létre is. most megragadjuk a fegyvereket, hogy teljessé tegyük szárazföldi területünket és tengeri határainkat. szét kell, hogy törjük azokat a katonai és területi bilincseket, amelyek ránk nehezednek, minthogy egy 45 milliós nép csak akkor szabad, ha szabad égre néz. ez a küzdelem a fiatal népek harca az öreg népek ellen, az új század küzdelme a régi ellen. az erős és egészséges proletár és fascista olaszország jelszava egy határozott, mindenki számára érvényesülő, és a lelkeket az alpktól egészen az indiai óceánig felgyújtó szó: győzni! ducse! ducse! hitler! és győzni fogunk! győzni fogunk és hosszú, igazságos béke korszaka fog köszönteni o-ra, európára és a világra. anglia nem kapitulál.

anglia nem adja magát. anglia — harcol. anglia — európa.

szófiában tömegtüntetések: elérkezett az idő nemzeti célkitűzéseink valóra váltására. vissza dobrudzsát!

mások számára a földközi-tenger út, de ol.-onak maga az élet.

makacs székszorulásnál és a vastagbélben végbemenő rendellenes erjedési és bomlási folyamatoknál a régóta bevált ferenc józsef megszabadítja a tápcsatornát az ott felhalmozódott salakmenyiségtől és biztosan előmozdítja az anyagcsere és az emésztés további folyamatát.

a messagero budapesti tudósítója jelenti: a szovjetország lépés m.o. szempontjából a háborús idők legfontosabb eseménye, mert ezzel egyidejűleg m.o. számára is felvetődik a keleti határ azonnali rendezésének kérdése. m.o. a jelenlegi román-szovjet helyzetben csehszlovákia felosztásával lát analógiát. megéri a magyar vetés.

orosz vág, bolgár nyes, magyar tég ki testedből, nagy-románia, mi lesz veled, nagyrománia? rendezik m.o.-on a cigánykérdést. nem is évtizedes, hanem évszázados kérdés magyarországon a cigánykérdés. most a kormány fogott hozzá, hogy gyökeresen megoldja ezt a közigazgatási szempontból fontos kérdést. a belügyminisztériumban elkészült a terv. a notórius munkakerülőket minden bizonnyal német mintára munkatáborba vezénylik. mindenkit munkára akarnak vezényelni, s a hatóság ezen igyekezetének csak helyeselni tudunk. annak a cigánynak, akinek nincs bizonyítható keresete, azt a közigazgatási hatóság esetleg hosszú évekre is munkatáborba küldi.

a három balti állam, litvánia, lettország és észország törvényhozása vasárnap kikiáltotta a szocialista szovjetköztársaságot. a nemzeti lobogókat bevonták az államfők palotáján, gépesített orosz csapatok vették át az őrseget. a rigai parlament hétfőn délben elhatározta, hogy valamennyi kereskedelmi és ipari nagyvállalatot és bankot államosítják. kárpátalján a rutén nép önkormányzatot kapott. kárpátaljai vajdaság szent istván birodalmában. bretagne elszakad franciaországtól. a breton nemzeti tanács a breton nép nevében bejelentette: a 150 éves francia elnyomás megszűnt.

a 13. kerületi katonai törvényszék frére tábornok elnöklésével pénteken délelőtt a távollevő de gaulle tábornokot hazaárulásért, a francia állam külső biztonsága ellen elkövetett merényletért és háborús időben külföldre szökésért halálra, katonai lefokozásra és vagyona elkobzására ítélte.

mach belügyminiszter, a hlinka gárda fővezére elhatározta, hogy kitünteti azokat a községeket, amelyek teljesen zsidómentesek, vagy amelyek bizonyos idő múlva azok lesznek.

az egyik amerikai kiadó alkalmazásában dolgozó t.l. rater kartográfus rendkívül időszerű fölfedezést tett. az utóbbi időben ugyanis annyira változott a világ képe a földkerekség minden részében, hogy nyomtatott térképek kiadása roppant bizonytalan üzlet. gyakran előfordult az, hogy mire a térkép elhagyta a sajtót, már meg is változott a helyzet. rater térképei azonban nem öregedhetnek el, mert ezeken nincsenek nyomtatott országhatárok. a nyomtatott országhatárokat színes kis gumifonalak helyettesítik, amelyek megfelelő ragasztóanyaggal is el vannak látva és ezeket aszerint lehet fölragasztani, ahogy a történelem napjainkban az országhatárokat alakítja.

bolgárok dél-dobrudzsában. szeptember 11: kolozsvár visszatér. erdélyt a hatalmas elfelezték. a határ kötegyánnál kezdődik és szalonta előtt megyen észak fele. váradtól kissé keletre hájó alatt, telegde alatt vonul, onnan kissé délnyugatra kanyarodik remetelőrév alatt, innen kelet felé megy. zentalke és nagykalota között megy tovább keletre, gyalu alatt, kolozsvár alatt, kclos alatt, majd innen kissé keletre vonul czedek alatt tovább, majd felett egyenesen délre kanyarodik és mezőbánd alatt, amely visszajön, délkeletre kanyarodik, brassó, arad, temesvár, a magyarnak visszajár! maroskeresztur alatt, nyárádtó alatt balavásár, egrestő között megy tovább nagykend alatt, innen egyenesen északra mén brassó, arad, temesvár, a magyarnak visszajár! székelykeresztur alá, innen tovább vonul kányád alá, dálya, droós, sombor alatt és felsőrákos alatt eléri az olt folyót. a folyó mentén dél felé fordulva bölön alatt délkeletre

fordul és előpatak, uzon, nagypatak, zágon alatt egyenesen keleti irányban fut rá a történelmi határra. édes erdély itt vagyunk, érted élünk és halunk, lépteink nyomán, fenn a hargitán, horthy miklós katonája vagyok, legszebb katonája.

diadalkapuk. a románok délre, a magyarok északra menekülnek. ez az ország körös-körül gyászban van, horthy miklós rézágyúja benne van, ó istenem, hol fogok én meghalni, hol fog az én piros vérem kifolyni? na, fiam.

miért olyan megbocsáthatatlan a magyarok szemében, hogy a románok ugyanolyan mélységesen szeretik erdély földjét? és miért olyan megbocsáthatatlan a románok szemében, hogy mi ugyanúgy szeretjük erdélyt, mint ők? az olaszok egyiptomban, a japánok távolkeleten rohamoznak.

a magyar is, a román is a háborús vezetők áldozata. a románt is, a magyart is ugyanazon honvágy emészti, a románt is, a magyart is ugyanaz a viharos szél rázza meg, amelyben sírva jajong a hargita erdejének cserjéiben és a rettyezáton egyforma emberi tragédia. de hamarabb közeledik egymáshoz ez a két hegy, mint a népek végzete által egymás mellé telepített két nemzet fiai. gyűlölködő pillantásokat vetnek egymás felé, s hiábavalónak tűnik minden fáradozás, amely közelebb akarja hozni őket egymáshoz. és mindennek ellenére, mert csak a hegyek nem találkoznak egymással sohasem, de az emberek mindig és annál inkább — semmi fáradozás, semmi kockázat nem lehet túl nagy és nem lehet túl nehéz azokat elviselni, akkor, amikor arról van szó, hogy egy keresztényi, emberi eszméért, az emberek és a népek közötti békés közeledésért harcoljunk. különösen akkor, amikor a történelmi szomszédság állandó találkozásokat és útkeresztvezetőket szab eléjük! jaj, mit írol te gróza péter abban a börtönbeli naplódban?

ungrovlachia, magyarok és románok hazája!

nono, semmiféle ungrovlachia, tiszta ország kell!

csontot rág a kutya, s így beszél a seggéhez: ezt még megkeserülöd!

tudod, fiam, hogy a tiszába dugod a vessződet, azt hiszed, az egész folyó a te vizeleted.

igaz szó a nyilasokról. ígérnek rogyásig. valamelyik faluban a pódiumra ugrik egy-egy nyilas próféta, itt egy nagyszájú vászoncseléd, emitt egy flaszterkopató, másutt egy pitvarköpködő, zöld inget kap sebtiben magára, megköti szaporán a nyakkendőjét, kalapjára, nyakravalójára, mellére kilöki a bádóg, a réz, kicsiny vagy taligakerék nagyságú nyilaskeresztet, magasra lendíti a jobb-ját, vészes képet vág és harsányan fölkiált: bátorság, földműves-, suszter-, asztalos-, hivatalnok, testvér, hej, aki lelke van, ne féljen, míg engem látsz. jóra válik a bú. borrá a pocsolya. lesz hús, kenyér, rogyásig, új ház, új ruha, új boldogság, ne búsulj, míg engem látsz. megérted? vagy ez sem elég?... úgy csinál most, mint a kalendáriumos, álmokönyves, vásári zsidó. nagyot üt az ígéretek dobján, hát gyűjjön a ráadás. a fűszer, a csemege, kiverünk minden zsidót, kihúzzuk alóluk a lepedőt is... ez is kevés?... osztunk földet, akár

talicskaszám, reformokat adunk garmadával. debrecenben a nyaka köré keríti valaki a zöld inget, mezőberényben felkurjant egy kasza-kapa kerülő, a dunántúlon a fórumra ugrik a lusta cipész, gondolván merészet és nagyot, kereken kijelenti.

a főnyilas festetich sándor grófi demagóg pályafutását zongorázáson kezdte. éjjel és nappal, nappal és éjjel nyekergette a billentyűket. a kastély népe majd a világnak szaladt, mert mindig hamis hangot ütött meg és nem tanult meg zongorázni. suttyomban cipelték el zongoráját a kastélyból, hogy ne játszhasson tovább. deli legényekből később futballcsapatot alakított. majd a teniszre adta fejét. azután a lovaglást űzte bőszen s mint valami karthauzi barát ekkor némaságot fogadott. háznépéhez egy fia szót sem szőtt, csak egyszer két német mondatot a bősült lovaglás hosszú ideje alatt. megunván ekkor a lovat, körülnézett más passziózás után. elébb ugyanis álmot látott, vagy mit. valami szipirtyó jós bemagyarázta, hogy nagyra hivatott, istentől megáldott lélek ő, nagy küldetése van. ekkor csapott rá a politikára, felfedezte a zöld inget és a nyilaskeresztet. most kósza hírek mondják róla, hogy a csillagok titkait kutatja. vajjon elszáll-e ő tőlünk végképp a messzi csillagokba?

angina pectoris, szívtáji fájdalmak? ferencz jóska pisa. krónikus székrekedés? aranyeres bántalmak? reggel lefekvéskor és este fölkeléskor is fél-fél pohárnyi józsef. kérdezze meg a kurva anyját. olyan ez a gyógyviz, mint a zsidózás, minden bajra orvosság.

jóskának tébéje van. meg két darab giliszta a beleiben. az orvosok eltalálták, jó a kórisméjük. különben is mindenki tisztán láthatja, ez a gyerek tüdőbajos. állandóan sápadt, nyúzott, satöbbi. ez a gyerek beteg, nyilvánvaló. s a doktornak egyáltalán nem tetszik ez a tébé. fertőz, rombol, az emberiségre tör. hogy gyógyítsuk meg ezt a fiút? elkiáltja magát dezső bácsi, hajtsuk ki a gilisztáit! s megkezdődik a hajsza. az egész család furkósbottal kergeti a jóska gyerek két darab gilisztáját. ám ezek nem akármilyen giliszták. nincs kedvük továbbállni. beöntés, piszkavas. aztán a giliszták mégis előjöttek. kibujtak. józsi nem segítette őket. mert józsi olyan. kemény legény. tébét szedett össze? mitől is? mellékes. tébéje bárkinek lehet, de éppen két gilisztája... s a giliszták elináltak.

maigrolax-tea: kiváló hashajtó, modern hölgyek súlyszabályozója. pistike még iskolába jár, összesen ötéves sincs. minek neki a templom, mégis elviszik. jó korán kezdeni. a család bevonul a katolikus egyházba. esti ájtatosság, térdepelnek, fohászkodnakhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh. pisti szétnéz. keresztmama, már elaludtak, mehetünk.

erről a falról mindég eszembe jut egy szerelmi tragédia. az az igazság, hogy azon a helyen, ahová nemsokára nyálam szállt, egy tavasztól bódult lódarázs pár puszilózott. amúgy szép csöndesen. nem sejtették, már honnan is érezték volna, hogy életük utolsó boldog pillanatát szagulják, s hogy a vég, ó egek, oly közeli. hisz a következő mozdulat már megoszlott. egyszerre kapkodtak szerető és levegő után. felé és után. szerető és levegő. magyarán egyik sem. belevesztek az én nagy bánatomba.

román százados őrmester magához kéreti az egység írnoát, és kéri, oldjon meg már helyette egy fogas számtani föladatot. a 2,3-at köll beszorozni 10-zel. az írnoak mögé tesz egy pontot, azután fölír egy tízest, egyenlőségjel. most meg mit akar evvel csinítani, kéri akkor ott román. a tizedesvesztöt eggyel jobbra viszem és. maga csak ne vigye azt a vonást semerre, csattan föl. írja egymás alá tízszer és, feri bátyám szerint úgy esett az eső, hogy jobban már nem is eshetett volna.

vörös mármaros. a bécsi döntés megváltoztatta a határokat, de nem változtatta meg a kizsákmányolást. a tőkés-földbirtokos román kizsákmányolókat most a magyar tőkésék és grófok helyettesítik. bukarest mai urai pestre készülnek, a magyar urak brassóig. de közben ti pusztulnátok, ti lennétek földönfutók, román és magyar munkások és paraszt emberek.

borzalmas tél, az emberek az utakon halnak meg. mihu fölcsap vadásznak. az úri csapat medveadászatra indul. előbb betérnek valami korcsmába, hogy igyanak a medve bőrere. amint németországban győzött a nemzeti szocializmus, akként az egész világon is diadalt fog aratni a plutodemokrácia fölött. a n. birodalom a most kezdődő évben merész elhatározások előtt áll. minden olyan ország, amely a demokráciából táplálkozik, belepusztul. és az úri vadásztársaság úgy leitta magát, hogy a medvebőrből semmi sem lett.

teleki pál gróf m. elnök a parlamentben tartott beszédében bejelentette, hogy rövidesen rendelet jelenik meg, mely szerint a kenyérlisztet 15 % kukoricalisztal és 25 % burgonyával kell keverni. a rendelet kimondja még azt is, hogy a frissen sütött kenyeret a sütéstől számított 24 óra után szabad csak forgalomba hozni. korlátozni fogják a makaróni és a tésztafélék forgalmát és további rendelkezésig megtiltják a péksütemények és a pékkaácsok készítését, illetve árusítását. ez a rendelet az egész ország területére érvényes. „z”, a korbácsos ember. a magyar filmgyártás monumentális alkotása. filléres előadás.

kovács ferike másodikos. szalad haza az iskolából, nevetgél, ugrál, krétával ábrákat rajzol a falra és káromkodik. hirtelen megvilágosodik előtte az élet értelme. szép csöndesen folyni kezd valami a nadrágja alól a combjára, onnan pedig előbb a térdére, majd a lábszárára, a bokájára, végül a szandáljára. egy néni a másik oldalon rákiált, hogy miért nem ül le az árokba. ferike legyint, már mindegy. tovább nevetgél, ugrál, krétával ábrákat rajzol a falra és káromkodik. hirtelen megvilágosodik előtte az élet értelme. szép csöndesen verni kezdi az anyja.

48-as szabadságharcunk emlékeit fogja visszakapni nemzetünk. a szovjetkormány ugyanis kiadja azokat a hadi lobogókat, amelyeket az osztrákok által szabadságharcunk leverésére segítségül hívott orosz hadsereg zsákmányolt tőlünk. dicsőséges ereklyéink átengedése jele a hazánk és a szovjetkormány között újabban létrejött barátságos viszonynak.

levették oláhországban a vasgárdista forradalmat. több középület, így bukarestben a rádió is a fölkelők kezébe került, s német tankcsapatokat is bevetettek a fölkelés szétzúzására. valószínű vezetőjük horia sima, volt miniszterhelyettes. antonescu tábornok összefogdossa a légionistákat.

az egyik tanyán kovács józsef 34 éves kocsis a gerendára akasztotta magát és meghalt. búcsúzó levelet hagyott hátra, amit a két lovához írt: csak titeket fáj itthagyni, drága lovaim, ráró, fakó.

tisztától a dnyeszterig! egyszerre három országot is provokáló jelszót üvölt át mifelénk is az a hisztéria, amely keleti szomszédunkat vagy elfogta, vagy amelybe vezetői mesterségesen belelovalták. tisztától a dnyeszterig, üvölt a kórus, talán hogy magát kábítsa, talán hogy elterelje a figyelmet arról a véres zűrzavarról, mely semmiképp sem tud kiegyensúlyozott államrenddé kialakulni. tisztától a dnyeszterig! hangzatos jelszólam, lázítóbbat alig lehetett volna kiészelni. nem tudjuk, nem is érdeklődünk iránta, mit szólnak hozzá a dnyeszter partján lakók, ez utóvégre nem a mi dolgunk. hogy azonban a tiszta táján, meg ott, ahol az öreg duna hőmpölygeti árját, mi a vélemény erről a tisztától a dnyeszterig-ről, fel kéne világosítani kleptomániás szomszédainkat.

a közellátási minisztérium szakértők meghallgatása után megszabta, hogy milyen legyen a jövőben a búzakenyérliszt legvilágosabb színe. március 3-tól kezdődően nem szabad ennél a most megállapított színűnél világosabb lisztet forgalomba hozni.

honvédzászlóink újra magyar földön. ünnepség a muszka- és németvezető görgey szobra körül. sok ember él a földön, mondja piroska és felvihog. óvatosan körülnéz és belerúg az ápolóba. az ápoló azt gondolja, hogy ennek már fele se tréfa s gyorsan az ágyhoz kötözi. piroskának kifordul az egyik szeme, a másikkal meg bandzsalit egy szépet. több lakótársa kiugrani készül az emeletről, de szerencsétlenségükre rács van az ablakokon. ki a zsidó? címmel tudományos előadás a baross szövetségben.

csütörtök—péntek—szombat-vasárnap a magyar filmgyártás remeke. hét szilvafa. a mai idők vidám mozija a faluról és a városról. görögországot tegnap szállták meg.

új hang a színikritikában. öreg színikritikusok tanulni mehetnének egyik vidéki laptársunk műtészéhez, aki egy műkedvelői előadásról írván, két női szereplő játékát a következőképp méltatta: a két nőt a gesztenyebarna hajú, galambot melengető, szűzies és repesőszívű l. m. és a szilaj, várpiros bélű h. k. játszotta. galambot melengető, szűzies és repesőszívű, szilaj, várpiros bélű h. k. valóban új hang a színikritikában, s érdeklődéssel várjuk j. i. színutódósító további szárnyaló kritikáit, hogy merészen röpködő fantáziája milyen újabb jelzőkkel halmozza el a szereplőket.

teleki pál öngyilkos lett?! magyar ember ilyet nem tesz. amikor kiszállt a vonatból, lelőtték a németek! nahát akkor fel szerbiába.

európában ma már nincs egyetlen egy ország sem, ahol a kötött gazdálkodást be ne vezették volna. az irányított termelés és fogyasztás mindig meghatározott keretben és terv szerint történik. az állami tervgazdálkodás fennakadásának megakadályozása végett az arra illetékesek a nagyközönségtől kérik, illetve szerzik be a fontos és nélkülözhetetlen termelvényeket. kell a nácioknak. és

most, amikor az állam a lakosoktól is néhány termelvényt kíván beszerezni, szeretnénk a magyar lélek igazi arculatát megvilágítani, hogy azok a kételkedők is, akik önszeretéből talán húzódoznak a közadakozástól, az egyedüli helyes utat belátva adjanak jó szívvel, adjanak a közért a rekvirálóknak.

ha a duna medencéjében a nemzeti igényeinket fenn akarjuk tartani, ha a magyar névnek tekintélyt, tiszteletet és becsületet akarunk szerezni, akkor erőteljes haderőt kell állandóan készenlétben tartanunk. új ágyúkat, új puskákat. új repülőgépeket kell gyártanunk, vagy pedig ezekért külföldnek olyan termelvényeket kell cserébe adnunk, amelyek nálunk talán bőségben vannak, míg azok külföldön olyan értéket képviselnek, amelyekért az előbb említett hadfelszerelési anyagokat beszerezhetjük. mindazt, amit a hadsereg fenntartására fordítunk, saját magunktól kell elvonnunk. vasat, gumit, benzint, szövetet, zsírt és kenyeret, hogy azoknak jusson, akik a legdrágábbat, a magyar vért készek áldozni a magyar haza védelmében. az angol pénzügyminiszter a nemzeti jövedelem 60 %-át követeli hadi célokra. nekünk csak 25 %-ot kell adnunk, és már biztosítva van a magyar hadsereg korszerű fegyverekkel való felszerelése.

inkább 60 % lenne, de az a náci ellen. ilyen lelki felkészüléssel várjuk tehát a magyar hadsereg részére beszerző magyar tisztii küldöttséget, és jó szívvel, önmegtartóztatással nyújtjuk oda önként fölöslegünket, ami aztán nincs.

folyó hó 8-án szállított először a hungária gyár műtrágyát a visszacsatolt délvidékre. dr. ötvös daniel igazgató-főmérnök nemzetiszínű szalaggal gyönyörűen földíszített kocsikat indított útra ezzel a felírással: délvidék! isten hozott! amíg ti szenvedtetek, addig mi dolgoztunk értetek! bácska, dél-baranya, muraköz, az meg ott a bánáság.

június, a szovjet sajtó terjeszti a tassz üzenetét. a sz. u-t n. o. részéről nem fenyegeti veszély. a határmenti német csapatösszevonásoknak semmi közük a szovjet—német viszonyhoz! még aznap finn, román és német csapatok törnek a szovjetunióra. három hét a lengyelek, három hét kell csak, három hét a franciák, 12 nap a délszláv királyság, három hét az egész balkán, moszkvában hat hét múlva leszünk, deutsches volk! német nép, ebben a pillanatban olyan felvonulás folyik, amely kiterjedésében és méreteiben a legnagyobb, akár én, a kancellár, amelyet a világ eddig látott. a narviki győző harcosai finn bajtársakkal együtt állnak az északi jeges-tengernél. a norvégia meghódítójának parancsnoksága alatt álló német hadosztályok védik a marsalljuktól vezetett finn szabadsághősökkel közösen a finn földet. a német keleti front alakulatai keletporoszországtól a kárpátokig érnek. a prut partjain, a duna alsó folyása mentén a fekete-tenger partjáig német és román katonák egyesülnek antonescu államfő alatt. ennek a frontnak a feladata nem egyes országok védelme, hanem európa biztosítása, s ezzel valamennyiünk megmentése.

július 6-tól jobbra hajts az országúton, s balra előzz! magyarországot, semlegessége esetén a sz. u. támogatja az erdélyi kérdés megoldásában.

rahó, munkács, kassa fölött bombázó repülő. déli 12-kor a körösmezőről budapestre tartó rapidvonalat géppuskatűzzel támadták tiszaborkút és rahó kö-

zött. egy halálos, több súlyos sérült. a magyar fiúk az őszi betakarításra már hazajöhetnek.

horváth erzsébet budapesti lakos a nagyalásnyi postakocsin útközben olyan kijelentéseket tett, amelyek merőben veszélyeztetik az ország külpolitikai érdekeit. átadták a helybeli járásbírósnak. merőben? tán megdől a rendszer? beolvadtunk a világháborúba.

m. o. minisztere hadat üzent az egyesült államoknak, de a közlést átvevő amerikai megbízott nem nagyon tájékozott az európai ügyekben, és több kérdést tesz fel. m. o. köztársaság? nem, királyság. eszerint önöknek királyuk van? nem, tengernagyunk van! így hát önöknek van flottájuk? nem, egyáltalán nincs tengerünk. önöknek tehát követeléseik vannak, nemde? igen. amerikával szemben? nem. angliával szemben? nem. oroszországgal szemben? nem. hát akkor kikkel szemben vannak önöknek követeléseik? románíával szemben. így hát hadat fognak üzeni románíának? nem, uram, mi szövetségesek vagyunk!

a gyorshadtest leereszkedett kisoroszországba. lovon és kerékpáron indultak az atombombás háborúba.

milyen leves ez, kérdi valaki. bab, feleli másvalaki. de miért ilyen híg, kérdi valaki. nem híg az, feleli másvalaki. talán vizet tettek bele, kérdi valaki. nem vizet, babot, feleli másvalaki.

keresztes hadjárat, hangoztatják a tótok is. oroszország főkormányzója a rigai születésű híres antibolsevista rosenberg lesz. szibériába százezer katona és száz-ezer kolonizátor-telepes megy.

mit kell tudni a gyújtólapok elleni védekezésről? az ellenséges repülőgépek támadásának egyik módja a gyújtólapok és csövek leszórása. gyilkolják a horthysták észak-erdély kommunistáit. apám, vigyázzon magára, ne hallgassa a külföldi rádiókat, elviszik a csendőrök. ezekhez képest a szigurancia kismiska volt. fejünket gumibottal ütlegelik, talpunkat bottal kenegetik, körmünk alá tüket szúrnak, hímvevőnket löccsel verik, heréinket satuba szorítják, míg el nem ájulunk, aztán víz, és újra, úri világ, rohadt világ, de 19-ben adtunk nekik, és jön már a második tanács. ugyan, öreg, ki hiszi ezt el kendnek?

magyarország kormányzója, kapd el, vitéz nagybányai horthy miklós ő főmél-tósága dagadtra fossa tele, császári és királyi kamarás fingó-bingó virágszál, volt cs. és kir. haditengerészlet altengernagya, a vitézek főkapitánya, a katonai mária terézia-rend lueszes lovagkeresztes vitéze, a m. kir. szent istván-rend nagykeresztjének a nyaklánccal, a magyar érdemrend szent koronával ékesített nagykeresztjének a hadiszalagon a kardokkal és a nyaklánccal, a magyar érdemrend szent koronával ékesített nagykeresztjének a nyaklánccal, a magyar vöröskereszt érdeksillagával, a hadidíszítményes lipótmizei lipót-rend lovagkeresztjének a kibalzsamozott jó ribanc isten zsibbadt seggel kardokkal, a hadidíszítményes 3. o. vaskorona-rendnek a kardokkal, a szaros hadidíszítményes 3. o. katonai érdemkeresztnek a kardokkal, kard ki kard, a bronz katonai érdeméremnek a katonai érdemkereszt szalagján a kardokkal, a magyar koronás

bronzéremnek a hadidíszítményes I. o. vaskorona-rend kisebbitett alakjával a kardokkal, a bronz katonai érdeméremnek a piros szalagon,

az első osztályú ferencz józsef emlékjelvénynek, a károly csapatkeresztnek, a sebesülési éremnek egy sávval, a háborús emlékéremnek a kardokkal és sisakkal, az I. o. katonai szolgálati jelvénynek, a jubiluemi emlékéremnek a fegyveres erő számára, a katonai jubileumi keresztnek, az 1912/1913. emlékkeresztnek tulajdonosa, a szuverén kurva máltai kurucz katonai lovagrend nagykeresztése, a pápai aransarkantyús-rend, az olasz annunziata-rend, a dán elefánt-rend, a svéd serafin-rend, és a bolgár szent cyrill és method-rend lovagja, a johannita-rend díszcommendatora, a pápai kirelejszum szent sír-rend bögő nagykeresztjének, a német vörös-kereszt díszjelvény nagykeresztjének, a japán császári harakiri legmagasabb krizantémum-rendnek, az albán besa-rend nagykeresztjének, az osztrák érdemrend nagycsillagának, a belga lipót-rend nagykeresztjének, az egyiptomi mohamed ali-rend nagykeresztjének, az észt fehér csillag-rend nagykeresztjének a nyakláccal, a finn fehér rózsa-rend nagykeresztjének, a görög megváltó-rend nagykeresztjének, a lett három csillag-rend nagykeresztjének a nyakláccal, a norvég szent olaf-rend nagykeresztjének a nyakláccal, a németalföldi oroszlanzagú oroszlan-rend nagykeresztjének, a lengyel fehér sas-rend nagykeresztjének, a thai (szíami) legmagasabb fehér elefánt-rendnek, a jugoszláv karagyorgye csillaga-rend nagykeresztjének, az észt sas-kereszt I. osztályának, az észt szabadság-kereszt I. osztályának, az észt vörös-kereszt I. osztályú érdemkeresztjének, a porosz vörös sas-rend II. osztályának a kardokkal, a bajor szent mihály-rend II. osztályának, a belga koronarend II. osztályának, a montenegrói hétszakramentum szaros szakramentum danilo-rend II. osztályának, a török II. és III. osztályú medjidijek-rendnek, a porosz I. és II. osztályú vaskeresztnek, a török császári aranyeres arany fíngó imtiáz-éremnek a kardokkal, a török vasfélholdnak, a porosz koronarend III. osztályának, az olasz vörös-kereszt érdemkeresztjének, az osztrák háborús emlékéremnek a kardokkal, a bolgár háborús emlékéremnek és a montenegrói jubileumi emlékéremnek tulajdonosát bassza meg az isten. azonnali különbékét. független, szabad, demokratikus magyarországot.

a kormányzóné szózata a magyar társadalomhoz! horthy miklósné jótékony-sági segélyakció, budapest, királyi vár címre természetbeni ajándékokat, érmelegítőket készíttetek, magyar asszonyok! legalább 50 %-ban gyapjút tartalmazzon, és legalább 16 centiméter hosszú legyen. mellőzendő az élénk színek feldolgozása, legmegfelelőbb a szürke, barna, drapp és zöld szín. a finnek visszafoglalják karéliát. a háborús idők tízparancsolata! 1. küzdj az árdragítók ellen. 2. ha árdragítóval találkozol, hívj rendőrt, mert ez a kötelesség. 3. ne fizess többet senkinek a hatóságilag megállapított árnál. 4. segíts az árellen-őrök munkájában, mert azok rajtad segítenek. 5. az árakra ne csak magad vigyázz, tartasd be másokkal is. 6. ne ülj fel kósza híreknek, mert azok terjesztése a spekulánsoktól ered. 7. beosztással élj, ne halmozz árut, a rejtegetőket pedig jelentsd fel. 8. zugforgalomban ne vásárolj és ne adj el, mert azzal a tisztességes kereskedelem készlete csökken. 9. a nemzet érdekét tartsd szem előtt és ne engedd kijátszani a hatósági rendelkezéseket. 10. légy méltó a szovjet ellen harcoló hőseinkhez és vállalj az igazságos áldozatot az itthoni gazdasági fronton. magyar anyák! az érmelegítők kötésének középvastag gyapjúfonálból a kezdő szem 60, hossza 16—20. mintája 2 szem sima, 2 szem fordított.

hiszen gyermekeink a bosevizmus kegyetlen uralmától mentenek meg bennünket.

ogyesszát a román csapatok elfoglalták, s élére román polgármestert neveztek ki, hozzácsatolták nagy-romániához. antibolsevista kiállítás pesten, félárú utazási kedvezmény. a mozgószínház műsorán a stukák, a német stukák bravúros repülőfilmje, harca a levegőben, szeressük egymást a legújabb magyar vígjáték.

a fekete vénusz kirívó esete annak, amikor a gomhoz keresnek kabátot. josephine baker táncához kiagyaltak egy történetet, ahol az író éppen úgy izzad, mint a filmtörténet rendezője, ahol a négerek-arabok, a néger-arab lány az amerikai jazzra örül meg, ahol még a vitorlavásznat is külön lefotografálták, csakhogy meglegyen a 2000 méter hosszú film. az is lehet, hogy a csucsoriszájú baker fr. o-ban szépségideál lehetett, de itt enyhe unalmat vált ki. szeretnék tudni, hogy milyen jóirányú nevelő értéke van az olyan plakátnak, amely fekete vénuszokat mutogat átlátszó fátyol alatt. mindnyájunk legforróbb vágya az erős, éptestű, éplelkű ifjú nemzedék. ezért nem tűrhetjük az ilyen filmeket! filmcenzúrát kérünk sürgősen városunkban is! is!

megkezdte működését a munkásszázad.

a hét elején a levente-lőtér földmunkálatait kezdte el a munkásszázad, a m. sz. a levente egyesület zsidó tagjaiból áll. reméljük, a megkezdett munka komoly eredményekhez vezet. azt beszéljük, hogy a lakásínség tovább mélyül, hogy sokan nem merik keresztény magyarságukat megvallani, mert más vevők is vannak. (mi lesz, ha nem lesz?) totális háború van.

a magyar nép nem akart háborút, sem keresztet, sem megelőzőt. a magyar nép békét akart. áruló urai mégis háborút kezdtek. ők kezdték, de a magyar nép fogja befejezni. és megígérheti, hogy ebben a befejezésben nem lesz sok öröme horthynak, barthának, és egyéb hitler-bérenceknek. japán—usa háború.

halál a fasizmusra — szabadság a népnek! rácország, fekete-hegyország, bosnyákföld, hercegovnyákország, horvátország, vendország, macedónország. vom finnland bis zum schwarzen meer vorwärts, vorwärts! bomben auf england! takarodik moszkva alól a náci. vagy együtt pusztulunk hitlerrel, a vert náci hadakkal, vagy kihasználjuk az orosz győzelmeket, a náci meggyöngyülését arra, hogy visszaszerezzük nemzeti függetlenségünket. vagy elpusztulunk hitlerrel együtt, vagy üstökön ragadjuk a kedvező alkalmat! most vagy soha!

jó magyar férfiak kellene, akik a meggyöngyült náci hódítóktól visszaszerzik az ország cselekvési szabadságát. vannak ilyen magyar férfiak bőven! de hol, elvtársuram? ide, magyarok.

olvasd és add tovább! a példátlanul nagy német győzelmek bebizonyították tökéletesen, hogy nem fennhéjázás azt mondani, hogy a világ első fajtája a német. ehhez a fajtához tartozni büszkeség. előny. m.o-on sok a német, a magyarosított német, a nagy részben német származású. a nagy német birodalom

kebelébe tartozónak tartja magát az, aki nem vesztette el némettudatát. még nem késő! vizsgálj meg családfádat. érdeklődj magad körül, kezd meg vagy folytasd a munkát, ha német neved van és árja vagy: a németekhez tartozol. ha német neved volt és árja vagy: a németekhez tartozol, ha a szüleidnek vagy felmenőidnek német neve volt: a németekhez tartozol, ha felmenőid között német volt, és te magadban tudatosítod ezt a német eredetet: a németekhez tartozol, ha árja vagy és őszintén német akarsz lenni: a németekhez tartozol. légy német-tudatos! vár az sa. néhány évtizednyi vagy évszázadnyi magyar lét nem pusztította el német véredet. a német származású vagy német-tudatos magyar állampolgárookra nagy és kevély feladat vár. végezd el magad személyében a visszatudatosítást! végezd ugyanezt ismerőseidnek és barátaidnak körében. Európában a jövőben csak arra vár nagy és szép jövő, aki a németekhez tartozik. légy a németek vértestvére! légy a németek szellemi testvére! légy lelkedben német! készülj az órára! a kis országok önállóságának az ideje elmúlt. a faszomat, most jön meg! a magyar függetlenség romantikus álma szét fog oszladozni amúgy is. a kurva anyád. délkelet-Európa a nagy német birodalomhoz fog tartozni. olvadj be testben és lélekben, örömben és munkában, nyelvben és kultúrában a nagy német birodalomba! ehhez a fajtához tartozni büszkeség. ehhez a fajtához tartozni előny. előny!!

a zenede növendéke húzza a vonóját. 1942. szépen, egyenletesen. a kisasszony álmódzva hallgatja. arra gondol, milyen jó lenne férjhez menni. ó, ez a vonó! hogy recseg, hogy ropog! jól van, kisfiam. az udvaron fűrészgép vágja a fát.

ez neked való! számár úr a horogkereszt gyom nyilaskereszt virágát legeli. az egyik vonat fölfelé megyen, a másik meg lefelé, akkor mi újság van? hol találkoznak? szerintem sehol, mondja itt mellettem valaki. menj apukám a fenébe, ne pofázz bele a szövegembe. nem lóverseny ez. az látod biztos nem.

a városi mozgó műsorára tűzi a honvédek előre! című, minden magyar várva várt filmjét. dicső honvédségünk délvidéki és oroszországi harcait mutatja be drámai képek sorozatában e történelmi értékű, örök becsű film. én meg a farkam hegyére tűzöm.

kun bíró bevonul a korcsmába. ebbe a kávéházba ritkán szokott járni. leül egy asztalhoz, elkéri az étlapot és elmén. megy az utcán, a lehel utcán, megint bemegy egy csehóba. ebben a másodosztályúban leül egy székre s étlapot rendel. nagyon érdekes mintájú étlapot kap, aztán kimén. egyre éhesebben benyit a következő büffetbe. az étlapot kiveszi a keretből és továbbáll. belép az újabb vendéglőbe, leül az asztalhoz, két étlapot kér. még rengeteg fér a zsebébe, megint eltávozik. bekukkant egy másik restibe. itt nem adnak neki semmit, ismerik. éppen nem verték meg, csak kidobták. a másik ajtón kerül bejebb, esmét kér, kiszedi a zsebeiből a többit és számolni kezdi őket. kevésnek találja. bemegy a véczébe és leül.

tilos az ellenséges rádióállomás hallgatása. aki ezt megszegi, elkobozzák hangszóróját. a mi városunk is kiveszi részét a káromkodás elleni küzdelemből. a szentbeszédeken és az engesztelő litániákon kívül röpcédulákat és falragaszokat terjesztenek, amelyeket eljuttatnak lehetőleg minden családba, hogy a

káromkodás ellen közhangulatot keltsenek. a kurva anyátokat, mondogatja Mari néni, az anyjuk.

holnap életbe lép a liszt- és kenyérjegy. miniszterelnöknek képzelte magát egy közönséges bíró. különös hóbertja volt vinár mihálynak, a kustánfalvi volt községi bírónak. eladta ökreit, autót vett, miniszterelnöki pecsétet készíttetett magának és azt képzelte, hogy ő a kisorosz miniszterelnök. a magyar nemzet ellen sértő kijelentéseket tett, amik miatt most bíróság elé került. a vádlott magatartásából azonban arra következtetnek, hogy a bíró elmebajos, amit az is bizonyít, hogy már régebben is egész különös magatartást tanúsított. a templomban belekiabált a prédikációba. egyszer katonakorában, amikor ki-
aludt a kaszánya villanykörtéje, szalmazsákját gyújtotta meg, hogy lásson.

én fölakasztanám, így a fiú. neki van igaza, te kis hülye, így még megúszhatja a háborút. ugye, kislányom? nem tudom, sóhajt a kislány, és szerelmesen tekint a férjére, arra a nagy magyarra.

egy boldog, felejthetetlen emlékű és élményű nap volt újév napja a híveknek. máskor a szilveszter-esti és újévnapi szórakozások és mulatozások kötötték le híveinket, most az új esztendő első napján a legméltóságosabb oltáriszentségnek az imádása. oly sokan fordultak meg ezen a napon a püspöki székesegyházban, hogy már hosszú idő óta nem volt rá példa. hitvalló katonáink, csendőreink, rendőreink és bíránk külön dicséretet érdemelnek, magyar hazánk katonái, csendőrei, rendőrei és bírái. ők értették meg legjobban edes hazánkért és a hadbavonult katonáinkért felajánlott újévi hitvalló szentségimádásunkat. a hatóságok, hivatalok és az egyes közületek között ők vonultak ki leghitvallóbban ezen lelkinapra. a mai világégés közepette is szent hitünk és meggyőződésünk, hogy nem vesztet el az a nemzet, az az ország, melynek hitből élő katonái, rendfenntartói és bírái vannak.

a délután folyamán megható és fölemelő volt a kispapok, az apácák, a szent lászló plébánia hívei, az oltáregyesület, úrinők mária kongregációjának, a keresztény tisztviselők, a ferences atyák és a ferences harmadrend és a jézus szíve szövetség tagjainak, valamint a kéjhölgyek szentségimádási órái. mindegyik csoport élén lelki Führer volt és így gazdag és változatos imádási programmal hódoltak a szeretet szentsége előtt. szívet, lelket megrázó jelenség volt, amikor az imádási órák végén külön-külön minden egyes csoportnál felhangzott a kongresszusi himnusz: győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat, millió szív összecsejengjen, magasztalja az urat.

újabb rendelet a hústalan napokról.

kedden, szerdán és pénteken semmiféle húst, sem nyers, sem konzervált vagy elkészített állapotban fogyasztó részére kiszolgáltatni nem szabad. a tilalom a hét többi napjaira olyképp módosul, hogy tilos hétfőn borjú-, sertés- és juh-húst, csütörtökön borjú- és juh-húst kiszolgáltatni. a gergelynaptár szerinti piros betűs nemzeti ünnepekre a tilalom nem áll fenn. nem vonatkozik a tilalom a baromfi, házinyúl, lóhús, hal, zsír, háj, szalonna és tepertő, hurka, disznósajt, belsőrész (nyelv, tüdő, szív, vese, máj, velő, mirigy, pacal, vér és csont),

vagy az ezek felhasználásával készült ételek és élelmiszerek árusítására, kiszolgálására.

a rendelet intézkedik a vendéglátó üzemekben kiszolgáltatható ételekről is. eszerint a vendéglőkben és a vendéglői üzemet fenntartó kávéházakban naponta legfőljebb kétféle levest, kétféle köretet vagy főzeléket, háromféle hal-ételt — ezek közül azonban csak az egyiket lehet zsiradék felhasználásával készíteni — és kétféle húsételt és kétféle tésztát szabad előre elkészíteni, és az étlapon feltüntetni. zsiradék nélkül bármiféle köret és főzelék szabadon készíthető. vendéglátó üzemekben húst, halat, burgonyát és tésztát bő zsírban kisütve nem szabad készíteni és kiszolgáltatni. egy személy számára csak egy adag levest, húsételt körettel vagy főzelékkel, tésztát vagy sajtot szabad kiszolgáltatni.

haldokló magyar falvakban jártam a bakonyalján, szól a rádió. mindegyik faluban beszédtem a plébános úr újévi prédikációjának az a része, amely az óév születési, halálozási, esketési adatairól számolt be. megdöbbentő híreket hallottam. az egyik vegyes vallású faluban egyetlen katolikus gyermek sem született, az elhaltak száma ezzel szemben öt volt, esketés egy sem történt.

harminc millió magyart! a kárpátok koszorúzza szentisváni magyarország minden talpalatnyi helyét elfoglaló magyarság! álom vagy lehet belőle valóság? igen, ha hallgatunk az isteni parancsra: sokasodjatok... gyermekeket, sok gyermekeket a magyar családokba! azokat pedig, akik a földi lét eme legszentebb és legmagasztosabb áldozatvállalását gúny tárgyává teszik, vagy magukat indokolatlanul alóla kivonják: internálótáborba! istenkáromlók és hazaárulók, nem érdemelnek mást.

az egész országban hatalmas mozgalom indult meg a káromkodás bűnének leküzdésére. ebbe a mozgalomba kapcsolódik bele a mi városunk katolikus férfitársadalma, amikor január 25-én, vasárnap, kizárólag férfiaknak katolikus napot rendezünk tiltakozó nagygyűléssel a káromkodás ellen. a katolikus férfinap sorrendje: délelőtt 10-kor ünnepi szentmise, utána zárt sorokban vonulunk a városi mozgóba, ahol tiltakozó nagygyűlés, melynek sorrendje hiszek-e, éneklő az aranyérmes iparos dalárda, megnyitót mond vármegyénk alispánja, a gyűlés szónoka a járási ügyész, kondela: babilonnak vizei mellett, éneklő az iparos dalárda, a város társadalma nevében a polgármester beszél, végül a szózat, éneklő az erenyeresek. e szent napon belépődij nincs.

a honvédelmi miniszter kifogás tárgyává tette, hogy egyes gazdák azon célnál, hogy lovaikat a honvédelmi igénybevétel alól mentesítsék, megnyírják és ilyen állapotban állítják elő. ezzel a lótulajdonosok nem tudják elérni azt, hogy lovaik mentesíttessenek az igénybevétel alól, csak saját kárukra kiteszik magukat annak, hogy lovaik meghűlnek és esetleg elpusztulnak. ez az eljárás nem méltó a magyar gazdához, egyébként sem vezet célhoz.

szigetben az irgalmas nővérek vezetése alatt mária-társulati lányok apostoli buzgósággal házról-házra íveket hordoztak körül és a hívek saját aláírásukkal önként vállaltak a káromkodás elleni küzdelem sikeréért: 43 nagy kilencedet,

1055 szentáldozást, 1765 apró lóizét, 3226 szt.misé, 1754 rózsafüzért, 23.760 miatyánkot és üdvözlégyet, 425 keresztutat, 1519 alamizsnálkodást, 451 beteglátogatást, 800 morvaistent, 868 önmegtagadást, 85 önkielégülést, 833 jócselekedet. megható az egyik család buzgólkodása: hatan vannak, nincs mit enniük, mindegyik vállalt 9 rózsafüzért és ezt 9 egymásután következő napon közösen végzik el. akár az éhkoppot.

egyik kezében seprű, másik szájában egy csomó pletyka. így látni az árva nénéket, amíg csak a szalonna tart. szerencsére már kevés rajtuk a zsírozó, csontjaikból majd csak elszáll az a maradék szóbeszéd is. az elárusító negyven fillérrel többet adott vissza a kell eténél. a népek jókat vihognak, belekacsintanak egymás fülébe, ez aztán a csemege. még ízesebb, mint az, hogy olcsóbb lett a szalonna. az övék különben sem lett, azóta inkább mind ők eszik meg. az efféle néne nem szereti olcsóbban adni a szalonnát. az neki valahogy sehogy se smakkol. inkább mind ő eszi meg. kevesebb az az érték, amit magára pazarol. a piacon minden néne még nyár közepén is száz szál kolbászt árul, de szalonnát semmit. inkább meg teszi. jó sok zsíros szalonnát. foglaljunk helyet, szalonnázzunk. együnk katonákat: egy néne, egy kis kenyér, nagymama megbolondult, egy néne, egy-két kenyér.

március 15-én a petőfi sándor szobra előtt felüvölt a néma tüntetés, le a háborúval. zászlók, szabadságharcosok, magyarok: vesszen hitler. különbékét. munkásegység. vesszen a háború. munkás-paraszt szövetség. éljen a független, szabad, demokratikus magyarország. fiam, rohadjon beléd a szar, hallod? hadsereg, ki a frontra, komcsik, be a dutyiba, muszosok, aknamezőre.

a teret rölapok lepték el, a kitépett irkalapokon sarló-kalapács, meg szöveg: le a háborúval! a rendőr azonnal rávágta: ezek csak a baukóék lehettek! nem volt nehéz föllismerni.

a szomszéd cigányzenész londont hallgatja. betoppan két tábori csendér, komonistát keresnek. hát te, a bitang baloldali anyádat, s lekapja a szuronyos flintáját. de az csak elévette a hegedűjét, húzza a csendér nótáját: zavarom az ellenséges adást.

az én programom, tevékenységem, kállayságom, munkám röviden ebben az egy mondatban foglalható össze: minden rendelkezésünkre álló erőnket ennek a háborúnak, és hangsúlyozom, a mi háborúnknak szolgálatába kell állítani, mert bennünket nem idegen érdekek visznek bele ebbe a háborúba, mi első sorban magyar érdekekért harcolunk, úgy van! úgy van! ne felejtsük el egy pillanatra sem, ha tőlünk ezer mérföldes távolságokra is, de mégis a magyar határon és a magyar határokért folyik ez a háború! szeretném, ha a hadba vonuló katonáktól az itthonmaradt s a hadiiparban foglalkozó munkásig vagy a mezőgazdasági termelésben dolgozó gazdáig mindenki érezné és tudná, hogy mi magunkért, magunk létéért és történelmi fennmaradásáért küzdünk ebben a háborúban! úgy van! úgy van! partnerokat, segítőtársakat keresek e nagy cél szolgálatában, azoknak pedig, akik nem lesznek partnerok, pusztulniok kell ebből az országból. külpolitikai irányvonalunk nem konjunkturális, hanem változathatatlan magyar orientáció. úgy van! úgy van! ez a magyar orientáció egyértelmű azzal, hogy nemzetünk a kereszténység védőpajzsaként, törté-

nelmi hivatásának megfelelően küzd a bolsevizmus ázsiai veszélye ellen. úgy van, úgy bizony.

gyilkol a magyar, rabol a magyar! gyilkos a magyar! rabló a magyar! hallod? gyűjtik fiaink, az én fiam is, a zsákmányt az egész keleti arcvonalon, mivel-hogy van mit összeszedni. a másét! bunkós lófasz. hallod? a magyar honvéd harácsol, a kállay istenit.

ugye, ugye visszajössz? ne menj! maradj! szeress! ha elengedsz, mi lesz velem?

nyugalom, feleség. két pogány közt egy hazáért. most pedig hí a kötelesség, irány a sztyeppe! az őshaza, hogy a szuronyainkkal fölszabadítsuk testvéreinket.

az irénke malom egy nőtlen mindenest fölvesz. hadiözvegy h. j-né. jön! még soha nem látott csodákkal jön az erdélyi cirkusz! jön, ha nem áll, minden bizonnal.

1918: t. i. — tiszta idióta. k. m. — károlyi megment. 1942: h. m. — horthy marcha. sz. j. — sztalin jöhet. itt élned és meghalnod kell.

apám, én ezt nem értem. mi lesz az urammal.

politizálni kell.

csodálatosan virágba borult fák: egy hatalmas mandula, meggy, vagy mit tudom én, milyen fa — amilyen csak hegyes, dombos vidéken van, s nincs az alföldön, s milyen más egy völgyben, vagy lejtőn elterülő gyümölcsöskert képe, mint a síkföldi kerté: itt minden virágfa külön virágzik. és a nő elemzi, cirógatja, bontogatja, babusgatja, simogatja a szirmokat, a bibéket, a porzókat, a leveleket, a szárazakat, a szárnyakat, az ágakat, a bogokat, a tavaszos kérget, az egész fehérbe borulást, és arrébb röppen két lépéssel — a fa másik oldalán, a fehérség másik közepén, emítt, e vastag ágról vékony kötélén parasztember lóg, s himbálja ötet az áprilisi, májusi szél. hull a virágzó mandulafán.

búcsú a honvédektől. trombita harsant, imához szállt a kar, ott állt előttünk néhány száz magyar. buzgó fohászban kértük az urat — ki nekünk boldog, szebb jövőt mutat —, áldás kísérvé a megkezdett utat.

hogy velük maradjon mindig, mindenütt, ha ágyú dörren és golyó süvít, ha poklok réme mind rájuk szakad s körülöttük tombol, dúl az áradat, szegyen ne legyen, mi hozzájuk tapad.

itthon hagyottak könnye, bánata, apákat váró gyermekek szava, öröm, mosolygás mind velük legyen, mint egyszer az úr szent sion hegyen, hogy acélos karjuk sok csodát tegyen.

fegyver kezükből soha ki ne hulljon, lábuk nyomában hajnal viruljon, s amerre a léptük büszkén halad, remegjen a föld a lábuk alatt. s glóriát zengjen róluk minden ajak.

s ha majd messze messze távol vad csatában állják a szent harcot oroszlános bátran, s dacos szép lelkük a harci mámort issza, ne feledjék soha — hegy, völgy verje vissza —, hogy minden honvédet várunk ide vissza!

s ha majd visszatérnek s itthon lesznek nálunk, s valóra válik a napsugaras álmunk, és elvonul egünkről villám, zivatar, trombita harsan fel, imához száll a kar: akkor él boldogan majd újra a magyar. dr. gróff elemér.

ne bántsd a magyart, hirdetik honvédeink a végenincs orosz pusztákon. 200 ezer harcol, 50 ezer megszáll, 40 ezer lehetőleg azonnal meghal, mert zsidó, mert kommunista, vagy mert vagy magyar vagy nem magyar.

édes anyám, ha elgyün kend, königgrécnél keressen kend. ott leszek egy nagy fa alatt, idegen föld hantja alatt. a partizángyanús falvakat fel kell gyűjtani, a lakosokat le kell lövöldözni. már annak, aki magyar, mert a magyar, édes lányom, valami egész más. olyan, mint az a legény, aki ezt a dalt költhette. kerékpárral a donig kergettem a ruszki tankokat.

az akció katolika filmkritikája. csodatevő szerelem. erkölcsi szempontból kifogástalan és a vallásos hit értékeit az egész történeten át kiemelő film. fekete lilium. kifogásolható erkölcstelenség, véres kegyetlenkedést felhasználó bosszú kielégítése, mely végül tévedésbe fullad s vallásos bünbánattá halkul. határ- vadászok. nemes célkitűzéseket szolgáló film a csempészek és a határőrök küzdelmeiről. két jómádár. léha életszemléletű, elveiben és több jelenetében erkölcsileg erősen kifogásolható vígjáték. vetélytársak. a bolgár hazaszeretet és a keresztény megbocsátás filmje.

nádiveréb nem száll fel az égig, életemet itt bujdosom végig. akármerre járok, mindig arra várok, leszünk-e még boldogok nagymagyarországon? a parancsnokunk tán nem ismer más dalt, mert menet közben állandóan ezt követeli. ha hazamegyünk, agyonverünk minden nádiverebet.

208 km hosszú véres védelmi állás a kacskaringós don mentén voronyezstől délre pavlovszkig. ahol nincs puska, ott megteszi a tetű is. németek a kaukázusban.

raták, martinok keringenek a magyar állások felett, géppuskáznak, bombáznak, tiszteli őket a honvéd, a földhöz tapad és az anyukájára gondol, a sajátjára is, meg a röpködőére. aztán, hogy eltakarodtak, egy kéttörzsű focke-wulff közelföldérintő repül feléjük. jön a nagymama — kiált boldog mosollyal a repülőfigyelő. gondosan végigrepüli az arcvonalat, megnézi, nincs-e valahol valami rendetlenség, amit tegnap még nem tapasztalt. akkurátusan végigjárja az ellenség állásait is, azután visszafordul, ledobja jelentését és megy másfelé.

éjszaka újra jönnek az ivánok és a' dohogósok: sztalin-lámpák világítanak a fejük felett, s repülőbombák ragasztják oda a földhöz a bolsikergető hős magyar fiúkat.

jános sógor felesége belet mos az ánglus latrinán. csengetnek, ott hagyja, a postással intézkedik. belül az ura. szarás után feláll, belenéz. amikor kijön az árnyékszékből: te asszony, képzeld, kijött a belem! és fájt? amikor kijött, nem éreztem, csak amikor visszadugtam.

a székelység kérelme! csaba királyfi népe halhatatlan fiának, vitéz életét áldozó katonájának, az ágyúöntő- és hadseregszervező szabadsághősnek gábor áronnak sepsiszentgyörgyön szobrot állít. a szobor alkotásának költségeit a m. kir. belügymin. úr által engedélyezett országos gyűjtéssel teremtjük elő. adakozzatok! hogy a székelység régi vágya mielőbb valóra váljon. 1942 évi szeptember havában.

a szilasi úr elsőnek tette ki a városban üzlete falára: kutyát és zsidót nem szolgálunk ki! a testvére meg a szovjetben harcol a világszabadságért. a faji törvény alapján zsidónak nevezettek elvesztik állásukat, üzleteiket, földjeiket, házaikat, gyárukat, a csórókat meg kihajtják mint munkaszolgálatosokat a mészárszékre. új magyar honfoglalás.

kérem szépen, a szovjet az egy pokol. élet-halál harc ez a pogányság és a kereszténység között. csak jaj, itthon a belső fronton baj ne legyen, mert ugye az első háborúban is a honvéd hősiessen hullott doberdónál, otthon meg az októbristák megcsinálták az összeomlást, jöttek károlyi mihály rémségei, meg a bolsi banditizmusok. hát ezért harcolunk, testvéreim, hogy sose legyen nálunk ilyen világ! ezért harcolnak a donnál a magyar hazáért.

még könnyfátyolos szemmel nézünk utána, de szívünkben már megtisztult a bánat. már nem kérdezzük a nagy „miért” után, már nem kételkedünk és nem zúgolódunk, de békeeséses szívvel látjuk az isten nagy tervének és rendelésének igaz jelentését. a legelső magyar ember meghozta nagy áldozatát: szemefényét, reménységét, fiát ajándékozta oda az új magyar élet győzelméért. példaadó volt ő az új honfoglalásban s példaadó az új honvédelemben: hogyan kell az erős lelket is megerősíteni, hogyan kell a gyászban is rendületlenül és hittel helytállni, s amilyen nagy az apa a végső következmények levonásában, éppolyan nagy a fiú is a kötelességvállalásban. az apa is, a fiú is megmutatták és kiabrázolták az egész magyar nemzet előtt, hogy milyenek kell lennie ma minden apának és fiúnak. és együtt megmutatták, hogyan kell egynek lenni ma valamennyi magyarnak a haza és a jövő gondolatában.

vitéz horthy istván azok közé az igazi emberi nagyságok közé tartozik, akik sohasem akarnak nagy emberek lenni, de viszont belső lelki alkatukban hordozzák a nagyság rendeltetését. belső létparancs volt számára a nemzeti akaratnak való engedelmség; lángoló létparancs volt a halálig elszánt hazaszeretet; és hévvel izzó létparancs volt az a természetes hősi élet, amely utolsó pillanatig árad egyéniségéből és tetteiből. nagy és szent örökséget hozott magával; élő hitet és államférfiúi bölcsességet az egykori erdélyi református őstől; országépítő okosságot az erdélyi fejedelmi tanácsostól; nagyszerű katonai erényeket a szabadsághóstól; kötelességtudást és szolgálatkészséget a táblabíró, majd főispán őstől; s legfőképpen mindezt át az országépítő atyától. vitéz horthy istván személyében mint fiatal sudár új gyökerében gyűlt a sok nemes hatás ízes gaz-

dagsága, a sok acélos és rugalmas erő teljessége. és nem hiába gyült és nem hiába feszült annyi nemesség, erő és szépség daliás személyében, semmit sem tartott meg abból magának, saját dicsőségére és gyönyörűségére, hanem mind odaajándékozta nemzetének, a boldogabb és győzelmesebb magyar jövődönnek. ha a vitéz úr tovatűnt hősi alakjára nézünk, azt mondhatjuk: hatalmasan cselekedett velünk az úr!

míg ön durmol, dolgozik a darmol.

horthyné használt ruhát, meleg alsóneműt gyűjt a katonáknak és a rászoruló hozzátartozóknak. a német parancs: es muss angehalten werden! ki kell tartani.

őrségváltás. a mai idők lappangó kérdését tárgyaló film, az őrségváltás kerül szombaton, vasárnap, hetfűn és kedden bemutatásra. időszerűségét jellemzi, hogy a bemutatás során a budapesti uránia filmszínház elővételi és rendes pénztáránál olyan tolongás támadt, hogy csupán rendőri karhatalommal lehetett a rendet fenntartani, amire bemutató filmszínháznál aligha volt példa. ha a honfoglalás fogalma nem volna nekünk magyaroknak annyira szent, nyugodtan adhatták volna ezt a szimbolikus címet is ennek a filmnek. a tárgy lényege, hogy a magyar életre számottevő helyeket a zsidók után azok foglalják el, akik ebben az országban egyedül vezethetnek, magyarok. a filmet a türelmes magyar jószívűség, lassú próbálgatásokkal, tapogatózással való előrehaladás problémáinak megoldása tölti ki. gömbös gyula szólal meg a filmen. szavaiban a magyar erő, majd ennek az évtizednek a vajúdása: kis tisztviselőcskék ügyefogyottsága, stromanok szerepe, a magyar munkás nemzeti öntudatra ébredése, beilleszkedés a nemzeti egység teremtőgépezetébe, ez tölti ki a filmet. a műsort nyitó részben sztalingrad című rajzos híradó kerül bemutatásra.

idén sem szabad halottak napján a temetőben mécseseket, sírlámpákat gyűjtani, meglátják a nyugati hatalmak.

kolchos zsidó eredetű, a kalgas szóból ered. ez volt a zsidóknál az első gazdasági forma. ezerévekkel ezelőtt kalgasokba tömörült a község, és közös szám-lára dolgoztak.

apám, kik ezek a hernyótalpas lábú szörnyetegek? a gyűjtogató szovjet katonák lennének. dehát mit gyűjtogatnak, a saját hazájukat? hiszen ott harcognak.

a nagyságos asszony megszemléli a keresztes vitézeket. egy kemény magyar legénynek a kezébe nyom egy izzadtság elleni szappant, amivel a hónalját szokás kengetni. holnap megkérdi tőle: használt? nézze, grófkisasszony, milyen jól kiszáritotta az arcomat, eltűnt minden pattanásom! a németeket körbezárnák, az olaszok megkezdik a hazaszaladást.

gyűjtsd a vadgesztenyét, mert abból szappan, ragasztó és takarmány lesz. a csalán gyűjtésével saját magad és honfitársaid ruházkodását könnyíted meg!

gyári feldolgozásra csak a nagynövésű, fehér virágú csipős csalán alkalmas. ne gyűjtsünk árvacsalánt és 20-30 cm magas kiscsalánt. az aratást éles sarlóval, vagy késsel végezzük. a levágott csalánt szétteretve, napos helyen szárítsuk meg. ha esős az időjárás, akkor kössük marokba a csalánszárakat. vigyázzunk, hogy a markokat jól megforgassuk. szárítás után a lombozás következik. a száraz csalánt tárgyhoz ütögetjük, hogy a levelek leessenek róla. a lehullott leveleket gyűjtsük össze, mert megfelelő áron azt is eladhatjuk, vagy takarmányozásra használhatjuk. lombozás után a csalánt kévébe kötjük, a kévéket aztán kúpokba rakjuk. az átvevők csak kévékbe kötött, lombmentes, legalább 60 cm hosszú száraz csalánszárat vesznek át.

régen nem kaptam tőled levelet. nem sírtam, hiszen boldogságod határtalan lehetett, hogy nagyfiadnak írhatok, bár az a tény, hogy alig látsz és kezded remeg, félelemmel töltött el, és azt a ronda kukacrágta halált idézte föl benned, ami azóta be is következett. el sem tudom képzelni, hogyan nézel ki ott lenn a koporsó deszkái közt. attól tartottál mindig, hogy midőn szépen elszunnyadsz a végtelenbe, hideg sárba tesznek, s ott pondrók rágják majd alabástrom húsd. véred bennem futkároz, már amikor, mert most például forr, lassan, mondhatjuk úgy is, pihen, vagy inkább liheg. hazaérve furcsa sírás fogadott. az első pillanatban nem értem föl, mi ez a nagy részeg szomorúság, én már rég kibőgtem magam. elfelejtettem, hogy ők földet dobtak rád, míg én magamban, a tömegben, fájóssá könnyeztem ugyan szemem, de nem kellett évekig nézmem holttestedet. borzalom, hogy e szót leírom, mert az én anyám, te drága, nem tehet ilyesmit, nem válhat azzá! mesélik, akik láttak, milyen szép voltál. arcbőröd később csöndesen elsimult, őrangyalod letörülte rólad a ráncokat, s azt is mondják még, mintha mosolyogtál volna. mondják, azért tört ki mindenkiből a sírás, mert olyan gyönyörűen tartottad a fejed, hogy az nem is lehet igaz. hallasz, édesanyám? azt el sem tudom képzelni, hogy nem halasz. lányom, meghalt az anyád.

nyár van, sütnek a napok. az egyik az égből, a másik a fenekemből. elnászpárgolt az anyám, természetesen teljesen igazságtalanul. ideges, valahogy le kell vezetnie. egy jó sor bőgés után már újra vicces kedvem van. megint pofátlankodásra áll a lelkem. valahogy csak el kell tölteni az időt. ki ezzel, ki azzal. ki a gyereket veri, ki az anyját dűdíti. ki az égre köp, ki pedig az arcát tartja, mindenki megkapja a magáét. én is megkaptam. de akkor még így jó-pofáskodtam: mi a teljes nyomor?... ha a dióélesztába is barackmagot tesznek! hogy nézett akkor rám. mennyi fájdalommal, mennyi keserűséggel nézett rám. énrám. ma már senki sem néz így rám. hát az embernek szüksége van az ilyen fájdalomra?

jancsi fodrásznak négy fia, egy lánya van, meg a felesége. ezenkívül azt hiszem semmije. aznap már a harmincegyedik sima borotválással végzett, borotválót alig kapott. belép az üzletbe egy új vendég, és a mi szorgalmas jancsi fodrászunk már be is teríti. megkérdi, mit parancsol. az illetőnek nagy, zsíros haja, félarasz szakállá van. jancsi fodrász azt szeretné, ha a vendég tisztán, ápolt fejjel távozna. hiszen ő csak jót akar. esetleg egy jó kis fejmosás, hajnyírás, szeszbedörzsölés, ne adj isten festés. csak egyszer már végre engedjék dolgozni. mert a jancsi fodrász nagyon szeret dolgozni. mindene a dolog, az alkotás, a közösségért végzett becsületos munka. közbeszól a vendég, sima bo-

rotválás. először nem éri föl ésszel, hogy mi történt most körülötte. majd letépi a fenőszíjat, a borotvát kinyitja, a másik kezébe meg az ollóját kapja. arca mint a kréta, füle mint a cékla, csuhajra. rásuttog a kedves vendég fejére, s az örömében székestül esik hanyatt: ha nem akarja, hogy megverjem, tűnjön el. valahogy így hangzott. egy pillanat és az üzlet teljesen kiürült. ki erre, ki arra, ki az ajtón, ki az ablakon távozott. jancsi fodrász nem értette, mi van. azt tudja, hogy hét elmúlt, de azt nem, hogy *hány óra* van. van honweds am don.

a szurokfekete táj most hófehér. lefagyott bütykök, kezek, bokák, térdkalácsok, ádámcsutkák, tenyerek, balszemek, a honvédek csak a fél német ellátást kapják, nyári fölszerelésben hullanak, leváltásukra várnak, mennek haza! fűtetlen bunkerokban, jégen hálnak, a lovak is éhen vesznek, malária és bélhurut, a kurva anyátok, rongyos magyar gyerekek, jön az orosz, egy századra harminc puska, osztrogoszszk, rosszos, pervoja sztorozsevoje, kantyemirovka, alekszejevka, scsucsjé, kamenka, karpenkovó, rohanj, ha rongy is a mentéd, korotojak, sustye, perezsája, ilinka, szvoboda, jekaterinovka, kresztiki, marki, fussunk, fiam, haza, a sopronyi zászlóaljnak nincs lőszere, hát visszavonulnak, ezért parancsnokukat halálra ítélik, aknakvetők, sztalinorgonák, zokog a cselédhadserég, 38 fokos hideg, tekintet nélkül a kilátásokra: ki kell tartani! német tekintet nélkül, nem tűrök mindenféle ronggyal körülcsavart lábbelit, polgári köntöst, lehetetlen süveget, melyen nincs rózsá.

nincs rózsá, és rendfokozati jelvény, a legfeszesebb magatartást még a fagyott embertől is megkövetelem, egy lépést hátrajönni nem szabad, ott csak meghalni lehet, hátramenés nincs, az utolsó bakáig helyt kell állni, sztalingrádnál szarban a nyemci, minket becsaptak, a kurva istenit, országlár, verd bele a hímvessződet, igen, abba; jaj, ne lőjj, te muszka, meg kirgiz, vagy tudja az isten, hogy ki, nem látod, megyek haza az anyám vérveres picsájába, szemigyeszjatszkoje, karpenkovo, boldirevka, gyevica, masztyugino, gornij, átok nevek, repjevka, nyikolszkij, presznaja, oszkinó, mihajlovszkij, petrovszkaja, jugyino, bugyonnij, kasztornoje, voronyezs, hazugság!! jaj, tankok, a parittyám pedig elszakadt. sztari-oszkol, novi-oszkol, jaj, iszkoljunk, páncélosok! a nációk lelődözik a menekülőket, letépi a sebesültekről a kötést, nekik jobban kell, az utakon magyar jármű nem vánszoroghat, csak a hóban, a községekbe csak a nációk mehetnek be, a hunnak kuss, a szekerekről a meglőtt honvédokat ledobálják, a meleg holmikat elveszik, azokba a házakba, ahol magyarok menekednek, belövődöznek, szánokat, lovakat, fogatokat, fegyvereket rekvirálnak a fegyverbarátoktól, megyek anyukához aludni! és eldobja köpenyét, zubbonyát, és meztelenül indul a hómezőnek, a bajtárs meg: azok a házak, ugye, iratos? és menekülnek álomba dermedve, óránként tíz lépés. haza, szerelmes, don, kuss, szembe kéne szállni, a némettel, magosan szálló hattyúnak ki szedi össze tollait? messze földön elesett legénynek ki szedi össze csontjait? a partizánok vodkával élesztik a honvédokat, azt mondják nekik, legközelebb kenyert és szalonnát is hoznak, ti magyarok vagytok, benneteket nem bántunk, máskor meg mindenkit szitává lőnek, menjetek haza magyarországra, és mutadják az utat, vagy hát az irányt, hogy aki még megmaradt, arra, haza!

néhány tízezer haza is értek. dögcédulák fellegét lengetné, lebegtetné, lobogtatná egy tavaszi, napsütéses szél, ha fújna, voronyezs. kétszáz ezer magyarét.

és várja az asszony, várja negyedmillió asszony, hogy jöjjön már az ura! a magyar. mert paksus nem jön, tán meg se halt, éppen az én jánosom halna meg? ugyan már, csalánba nem csak ménkő, életre való ember ő, nem gödörbe! és várja az asszony, ott máramarosban, magyar asszony nem lesz hűtlen, a sírig. panaszkodik az őshaza, a gyilkosokat átkozza.

a magyar nagyasszonyok, a magyar nagyasszonyok olyanok voltak vala, hogy amikor a férjök, hogy amikor a férjök meghalt, vele haltak vala.

lányom, megszakadtak a diadalordítások, mi győztünk. de az urad ott puffad már a kanyarban. mert ki más pusztulna, mint a proli. a megtévesztők, a főhazugok, a táltosok, ne félj, hiba nélkül hazatérnek, legföljebb a feleségüknek adnak több dolgot: ezentúl minden alkalommal, ha azt hallják, hogy ruszki, teleszalad a gatyájuk. ne félj, a tábornok urak győztesen jönnek haza, parádézni, de az én fiam. nem! sír, reszket, reszket, reszket, reszket, jön az én uram! hazajön! haza kell jönnie, hiszen ő úgy szeret, mert én úgy szeretem. nem lehet!

de lehet. a háború szarik arra, hogy te kit szeretsz. fortuna hajból, netán zsidóhajból készült necc minden színű hajhoz újból kapható a sarki fűszernél.

nagyságos asszony, a kávét föltálaltam. a ténsasszony fölemelte gyöngécsóját, és beleivott. ej, jános, milyen ez a kávé, kérdezte mogorván. fekete, felelte amaz, ő már ijedten. fekete, jános, fekete a kávé, de zaccos is, meg keserű, és kiköpte az egészet a szép tiszta abroszra. köhintett egyet az inas, és rendbe tette a budoárt. jános, hívja be a szeretőmet, azt a kis ügyefogyott csendérmestert, ide a budoáromba. jános roppant ügyességgel magára kapta a fekete pantallóját meg a cilindert a fejére tette mindkét kezével, és elrohant gyors léptekkel. a tekintetes asszony meleg tekintetét közben a hideg kilelte a nagy, mély, kegyetlen, szomorító, suta, kíméletlen, fojtó, buja vágy miatt. jános, kiabált, és megivott még egy feketét. szépen kortyolt, amikor észrevette a közeledő neszt. belépett az úrfi egy szál pendelyben, egy szál meztelen karddal. jános, a kardot vidd ki, üvöltött mély fájdalomában a grófné. a kard kirepült, a gatyá lerepült, és a budoár megtellett mélyeséges sóhajtasokkal. göcsörtös kacajjal jános, ott kívül, szintén letette a gatyáját, és beszaladt a szobalányhoz. hát még aztán, hogy ők mit műveltek.

ne termelj hadianyagot, ne fizess adót, ne szolgáltatd be a terményt, ne engedelmessédj kállay behívóparancsának, mert a kállay-kormány hitler kormányára, nem magyar kormány, alakítsátok meg minden községben, városban a demokratikus egységfront békebizottságait. nemzeti kormány vegye kezébe a hatalmat és hajtsa végre a nemzet akaratát: kössön azonnali békét! békét!

a megyében szovjet partizánok tevékenykednek. a körösmezőnél lefolyt partizánharok erősen befolyásolják a ruszin és az oláh lakosság magatartását. bizonyos agresszivitás tapasztalható a körösmezei események óta.

az 55 éves babos károlyné hányszor elsiratta egyszem fiát, jóskát! negyvenkettőben vitték ki a frontra, és bármit írhattak is az újságok, tudta ő is, hogy

voronyezsnél szétverték a kereszteshadat. fiától egy fia sor sem érkezett, mi másért, mint hogy elpusztult?

1922-ben maradt özvegyen, két lányát a rokonok nevelték. minden reménye jóskában volt. de már csak volt?

áprilisban hírt kapott: jóska jön haza!

napokon keresztül minden vonathoz kiment. beért a szerelvény, leszálltak, de jóska fia sose volt köztük. május 3-án érkeztek jóska megmaradt barátai. elmondták, hogy a fia lekéste a vonatot, a következővel jön. több vonat járt, hozta haza a katonafiúkat. a vasutas is biztatta, maradjon, jönni fog. biztos meghalt, azért nem jön, sírta, csak nem akarják megmondani! érzem én, hogy már nem él. úgy ment be a váróterembe: nem látom én már a fiamat. csak az én fiam nem jön.

jelzett a szemafor, itt a következő vonat. megint becsaptak.

jóska nagyon anyás volt. nézte, hát őt nem várja az édesanyja? az asszonyok mondták, menjen haza. nem mertek szólni, hogy már hazavitték a halottat. rohant haza.

a szomszédok már fel is öltöztették a rendes ruhájába. a padról csak leesett, megghasadt a szíve, mondta az orvos.

a spariherton minden, amit jóska szeretett, már csak be kellett volna gyújtani alá, hogy megmelegítse az ételt. az asztalon orgonacsokor.

ünnepélyesen fogadják a győztes magyar hadsereg maradványait. egy volt bajtárs sírva mondja: mellettem esett el az urad! áldozni szent magyar kötelesség. a kurva úristenit, most káromolja először az istent.

a keresztény jobboldal vezércikkeiben állandóan a forradalomtól rémüldözik. rettegnek. pedig a nép még mindig milyen jámbor. tízezer hazafit tartóztatnak le, elektrifikálják a lefogott kommunistákat. lányom, ők a magyarok, az el-lenállók.

mert lányom, a magyar: hazafi. hazafi, aki szereti a szomszédait. tudod, lányom, a magyar: szabadságharcos. kereszties, kuruc, veressipkás, őszirózsás, vöröscsillagos szegény legény. magyar. ez a magyar. a többi: szar. vagy legalábbis: szaros.

igaz, a magyar história egy tízszázados álmatlan éjszaka, ahol a virrasztókat mindig leverik. de téged, lányom, már senki sem tud legyőzni. a gyerekeidre ne legyen gondod.

jézus-mária! tépte a haját, vágta magát a porba a magyar anya, amikor a tatár lovas lándzsája hegyére tűzte gyermekeit, és jézus! amikor űzte, kaszabolta, nyúzta a betolakodókat a magyar. mária országa, téged védett a magyar. jerünk a labancokra. jesszusom, márxám.

átszökött a partizánokhoz, az ukránokhoz, lányka, magyar asszonyka, hát törleszteni akarsz? nincs miért, nincs mit, gondolta, meg hogy ti meg tán 49-ért törlesztetek? semmi közöm ahhoz a világhoz. mert vörös magyar lett a szigeti asszony.

európa szabad lesz, a szigeti asszony berlinben már kapitány.

föld kenyér szabadság; enyém a föld, tiéd a lekvár, magamén aratok! férjedet fiadat hazahozza az mkp.

kaptál földet, adj kenyeret, lakat alá a feketézőkkel! és mégis lesz kenyér! nemzeti parasztpárt. építő munkára hív a szocdem. párt. munkásegység a nemzet érdeke, egységbe ifjúság.

termelj többet, hazadat épited! én itt, máramarost? több gép, több kenyér, építsük fel a vasutat a népnek; tényleg, az hazavisz szigetre! nem a tőkéseknek építjük az országot.

itt élned, halnod kell, független kiszagda párt. otthon újra hazátlan a magyar, de talán nem sokáig, gróza azt mondta. haza kéne menni. jaj, a havasba, oda, a havas alá, máramarosba.

férfi? olyan már nincs. nem lehet. beleőszült. hogy a harcnak vége lett, újra otthon, a gyerekeivel, szerelme nélkül, örökre szerelem nélkül. majd a gyerekek.

elhagyott sírt talált, hogy leszerelt, ezt a hantot gondolzza. tizenkét orosz katonát földeltek itt el. talán az ő ura sírját is gondolzza valaki a nagy orosz rónán. Jesszusom, Máriám.

